

sió

informatiu
d'Agramunt i
de la
Ribera del Sió

CARAVAN

Per a totes les edats.

Senzill

Divertit

Competitiu

Agradable

Esport recomanat per a tota la vida

Ara. **Badminton**

INDIVIDUAL (2 persones)

PARELLES (4 persones)

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

AGÈNCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa-Tàrrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant

Cafeteria

Discoteca

Sala de Festes

Piscines

Pista d'Estiu

Vídeo-Set

Estacions de

Servei a:

Agramunt

Cubells

Montgai

Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802

390202 - 390142

AGRAMUNT

Equip de direcció:

Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Ricard Creus, Josep M. Lluch, Pere Mora,
Joan Pijuan, Josep M.ª Planes,
Antoni Ponsa, Teresa Prados,
Josep Rovira, Anna Santacreu
i Rosa Maria Sera.

Col·laboradors:

Ramon Creus, Josep Farreny,
Gerard Gatell, Jordi Martí, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Ferran Ros,
Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.200 ptes.

A l'estranger: 1.800 ptes.
Número solt: 125 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats,
no significa l'acceptació implícita del seu contingut
per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Editorial

L'ASSIGNATURA PENDENT

Des del ja una mica llunyà any 1979, amb l'arribada dels Ajuntaments democràtics, el nostre Consistori i especialment el seu equip de govern que s'ha mantingut en les dues legislatures, va demostrar un gran afany -i gairebé d'una manera prioritària-, en esmerçar una bona part del seu esforç en la potenciació i recuperació de manifestacions ben nostrades algunes de les quals, durant tant temps, havien romàs (més que oblidades), prohibides.

I així varen tornar les Festes Majors amb els seus tradicionals envelats; els grallers i diables; les classes de català; l'escola municipal de música; les caramelles... quedava però, com a mínim, una assignatura pendent: EL CARNESTOLTES. I enguany sembla que ha arribat el seu torn.

Fent cas del que ens han explicat i del que se'n dedueix de programes que han caigut a les nostres mans d'anyades pretèrites, sabem que el Carnestoltes tenia una singular significació en la nostra vila, puix la participació popular s'hi abocava delerosament. Eren tres dies de bullici general en els que la imaginació grotescament enginyosa de cada u podia mostrar-se públicament, sota la protecció subtil de la disfressa.

I d'aquesta manera la xaranga envaïa carrers i places amb vestidures estrafolàries i multicolors, fent mofa de tot i de tothom, criticant satíricament fets i persones que per un motiu o altre havien reeixit durant l'any anterior, uns amb un finíssim sentit de l'humor i alguns també (aquests millor fóra oblidar-los), emparant-se en la grolleria.

Doncs bé; aquest any i ja des del propi Ajuntament, es pretén reemprendre i impulsar de nou la celebració del Carnestoltes. Des d'aquí aplaudim la iniciativa car és una de les festes més populars (creiem) que ens falta a casa nostra.

Ens agradaria que aquestes ratlles actuessin com una mena de revulsiu en la consciència ciutadana i ens sentiríem molt ben pagats si, d'una manera o altra, fóssim l'espurna que atíés el desig d'una massiva participació.

Sortim, doncs, tots plegats, al carrer en el proper CARNESTOLTES. Participem de l'alegre gatzara que entre tots podem organitzar criticant burlescament i sense "segones" intencions recargolades, tot i tothom. Fem-nos, junts, un panxó de riure.

Tan sols un prec: allunyem del nostre comportament en aquests dies totes les resquícies (per petites i insignificants que puguin ser), que voregin el mal gust.

Fets del mes

LA GRIP

Epidèmia d'una nova varietat de grip, molt extensa però no gaire greu.

La darrera setmana del mes de gener foren els dies forts de l'epidèmia de grip que s'ha patit arreu del país i que ha afectat a molta gent de casa nostra. Els primers dies de la setmana és quan es notà més incidència en els centres d'ensenyament. En algunes aules faltava quasi el 30 per cent de l'alumnat. Sortosament la grip no ha tingut les característiques tan greus que hem patit en altres ocasions, i els afectats se'n sortien amb uns pocs dies de fer bondat.

SUSPENSIO DE PAGAMENTS DE J. MARTORELL S.A.

Malauradament s'han confirmat els rumors que des de feia temps assenyalaven la crisi de l'empresa.

El dia 12 de gener era acceptada oficialment, pel jutjat, la suspensió de pagaments de cal Martorell. Des de feia mesos que corrien rumors sobre la mala situació de l'empresa assenyalant unes causes concretes però que són difícils de precisar. Els responsables de l'empresa, amb una plantilla de prop de quaranta persones, manifesten que des de fa temps hi ha una crisi en el sector de la maquinària agrícola, i que una de les causes és l'entrada en el Mercat Comú.

Si en un primer moment no es procedia a cap acomiadament d'un sector de la plantilla, -tota al corrent de pagament i també de les quotes de la Seguretat Social-, dies després es comunicava que 19 treballadors serien acomiadats a curt termini en una reducció de plantilla no anunciada però sí temuda. Cal esperar que aquesta veterana empresa pugui ben aviat superar el mal moment i alçar la suspensió i tornar a donar feina a la gent.

SANT FRANCESC DE SALES

Tradicional sopar de germanor de la gent de SIÓ.

El dia 24 de gener se celebrà la festivitat de Sant Francesc de Sales, patró dels periodistes. Des de fa una colla d'anys la gent de Sió, els membres de la redacció i els col·laboradors habituals, ens reunim en un sopar de germanor per tal de conviure tots junts una vegada a l'any i intercanviar tota mena d'opinions sobre la publicació. En aquesta trobada tots aquells que, malgrat aportar la seva col·laboració d'una manera habitual, no tenen un contacte regular amb la problemàtica de la revista, poden familiaritzar-s'hi i expressar les seves opinions.

VAGA DE L'ENSENYAMENT MITJÀ

Els estudiants agramuntins s'hi sumaren d'una manera passiva.

La normalitat acadèmica de l'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió" s'ha vist, durant el mes de gener, truncada en tres ocasions. Dues han estat a causa d'haver-se sumat, els alumnes, a la vaga que els seus companys de tot l'estat feien en favor d'una sèrie de reivindicacions. Això succeïa els dies 21 i 28. El 27 se suspendien les classes amb motiu de la festivitat de Sant Tomàs d'Aquino, el seu patró, que s'esqueïa en dimecres i per no trencar tant la setmana el van traslladar al dilluns.

Si durant la jornada de vaga del mes de desembre, els estudiants del centre agramuntí van mobilitzar-se realitzant reunions i una manifestació, en les dues del mes de gener van participar-hi d'una manera que ells en diuen "passiva", és a dir, no anar al centre i quedar-se a casa, el que contrasta amb l'activitat desplegada per altres instituts de les comarques ponentines. Curiosament el dia de major agitació, el 27, els agramuntins van fer classes normalment.

NEU

En dues ocasions, la neu féu acte de presència durant el mes.

La fotografia de la portada del número de la revista del passat mes, ja mostrava la presència, una vegada més, de la neu entre nosaltres.

Ha estat en dues ocasions que caigué en els nostres carrers i places. La primera el dilluns dia 12 a partir de les tres de la tarda. El temps bonança i aviat es fongué. El dimecres 14 tornava a caure durant unes hores amb força intensitat i, malgrat l'aigua caiguda la vigília, quallava molt ràpidament.

Els homes del temps presagiaven una forta devallada de les temperatures i, qui més qui menys, recordava les

gelades i els consegüents inconvenients de feia dos anys justos. Sortosament no fou així i les temperatures no devallaren per sota els -7 graus. Als ombradius, la neu gelada hi romangué durant uns dies, però sense produir cap tipus d'inconvenient.

BALL AL CASAL

L'Ajuntament tornà a organitzar una sessió de ball.

El diumenge dia 18, hi hagué ball al Casal organitzat també per l'Ajuntament, com en les darreres ocasions del mes de setembre. La sessió va ser força concorreguda per tot tipus de gent a excepció, és natural, del jovent que té altres llocs per passar les tardes del diumenge. Parelles joves amb els seus infants, casats de mitja edat i jubilats són els habituals d'aquests balls que vénen a cobrir un buit en l'esbarjo de la nostra vila.

SARDANES

Formada una agrupació sardanística amb el nom de «Barretina».

Des d'aquest mes de gener, Agramunt compta amb una nova entitat. Es tracta del grup sardanístic «Barretina» que el dia 18 es formalitzava en el decurs d'una assemblea constituent amb la presència d'una trentena de persones, les quals van aprovar els estatuts de la nova entitat així com el nom, que sorgí després d'una votació en competència amb "Sis turons".

També va ser elegida la junta directiva que va quedar formada per Xavier Noró, com a president; Jaume Fontanet com a sots-president; secretària, Fermina Villalba; tresorer, Francesc Farràs i els vocals, Antonieta Puig, Antònia-Carme Tella i Paulí Ribera. També es va discutir la quota a pagar pels socis que va quedar establerta en 600 pessetes anuals.

La finalitat de l'agrupació sardanística «Barretina», -un nom amb moltes connotacions a la vila-, és la de potenciar la primera dansa catalana a Agramunt mitjançant audicions de sardanes, cursets per a menuts i grans i també la formació d'una "colla" per poder participar en

concursos i aplecs en representació d'Agramunt.

El dia 1 de febrer van iniciar les primeres activitats amb una ballada i cursets d'iniciació que es celebraren a la sala del Casal, el que també aprofitaren per recaptar socis entre el públic que acudí a ballar o simplement a tafanejar.

ES COMENÇA A PUBLICAR L'OBRA COMPLETA DE GUILLEM VILADOT

Han aparegut, durant el mes de gener, els dos primers volums de l'obra completa de l'escriptor agramuntí, fundador i sempre col·laborador de la nostra revista, Guillem Viladot. L'obra d'en Viladot és publicada per l'editorial "Llibres del Mall" amb col·laboració de la Diputació de Lleida i és previst que el total de l'obra compregui uns quinze volums que s'aplegaran dins la "Biblioteca Guillem Viladot".

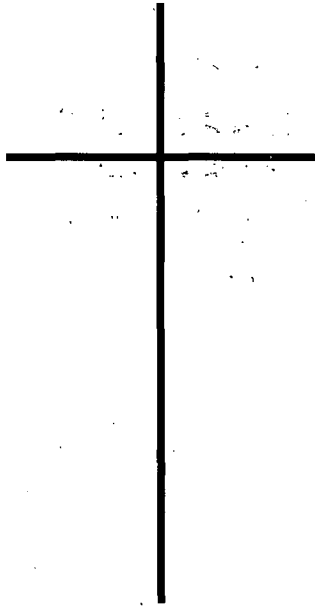

El primer volum publicat aplega l'obra escrita entre el 1949 i el 1959: "Temps d'estrena", "Hem deixat Riella", "Les planificacions", "Resident a la pàtria" i "Ketubim". El segon volum recull la poesia discursiva, concreta i visual escrita durant els anys compresos entre el 1959 i el 1965: "Els metaplasmes", "Urim Tummim", "El silenci", "la-Urt", "Comunió general", "Blancs espirituals" i "Cançons d'era". Algunes d'aquestes obres són inèdites i altres han estat reescrites abans de ser publicades en aquestes obres completes.

DINAR DE GERMANOR

El Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca celebrà un dinar de germanor.

El passat dia 31 de gener, el Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca va celebrar la seva primera trobada amb un dinar de germanor, que va aplegar al voltant de les dues-centes persones. En els postres, es van sortejar diversos objectes entre els assistents i posteriorment se celebrà un animat ball fins a quarts de nou del vespre. Els participants van qualificar de molt positiu aquest encontre i les hores de convivència que va proporcionar.

SI ROSES...

MILLOR MISSES I PREGÀRIES.

C.I.

Na Carme Iglesias i Sans

Natural de Les Borges Blanques, va morir cristianament el dia 10 de gener de 1987, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els que la recordem amb sentiment: espòs, Innocenci Villegas i Gil; fills, Carme, Innocenci, Teresa i Vicent; germanes, Dolors i Teresa; fills polítics, néts, i família tota us pregunen una oració.

Agramunt, 13 de gener de 1987

Oficis, Festes i Costums

"El Patufet", els calendaris i l'amor

Devia ser per allà als anys 1916-18 quan a la nostra vila s'estava al bo d'arribar-hi el "Patufet", era aquella revista-feta a mida per la quitxalla i a més estava escrita en català.

Al carrer Sabateria de Dalt n.º 1, aleshores cal Mestre Pere o Fonda Martí, als baixos i quasi mirant al Mercadal, hi havia un petit establiment de materials d'escriptori i altres articles adients. Dalt, al llindar de la vidriera de la porta d'entrada, hi havia un rètol que deia: "Centre de Subscripcions".

En aquells temps això de diaris i revistes anava molt escàs, aquest material arribava amb compta-gotes. A Ca la Vila, a les barberies, cafès i fondes, en vuit o deu cases riques i en una dotzena escassa de famílies manestrales, eren els únics indrets on hi arribava algun diari o revista. Recordo que a les barberies rebien "La Esfera" i "El Nuevo Mundo".

Nosaltres, la quitxalla, també teníem el nostre butlletí, el simpàtic "Patufet", que fou tan popular que tots els dissabtes anàvem a recollir a aquell centre de subscripcions, a cal Miquel Pera, el pare, padrí i repadri dels Pera d'avui.

En aquell centre de subscripcions també disposaven d'aquells cèlebres Calendaris del Pagès i els no menys famosos i populars calendaris de paret, grossos de pam, el "Manelic" i el "Bonavia", els quals, també escrits en català, semblaven parents del "Patufet". Quan s'atancava el fi d'any aquells simpàtics calendaris entraven en moltes cases; llavors les cases comercials encara no s'havien habituat gaire a donar calendaris de publicitat.

Als llocs més a la vista, al menjador o a la cuina, ja que als hiverns, amb el foc a terra, la cuina era el punt de més estada de la casa, s'hi penjava aquell calendari, gran, de números grossos, que es veien d'un bocí lluny; al darrera de cada fullet sempre hi havia un conte, historieta o verset, que la mainada arrencàvem amb il·lusió tots els vespres per tal de llegir el que hi deia. El calendari era un company selecte del "Patufet", semblava dos minyons ben avinguts. Els calendaris i els Patufets eren la nostra petita biblioteca.

Un dia en un d'aquests fullets, o al Patufet, es parlava de l'amor. Jo, sagalet, ho vaig llegir tot recelós, no ho entenia gaire però m'agradava i repetia aquell llegir, jo el trobava bo, podeu comptar amb la delicadesa que devia estar escrit, donant-li plenament un caire moral misteriós a aquell tema, va penetrar tant en mi que sempre més l'he arrossegat i mantingut a l'arxiu dels meus records. Ara, ja a la vellesa, en faig memòria amb aquests versets.

Una definició de l'amor

1

A principis de segle "En Patufet" n'era revista per la quitxalla bon costum s'arrelava en llegir-la tot vailet.

2

Així es creava l'afició de llegir d'ací i d'allà i als fullets del calendari sempre hi havia gra a espigar.

3

Al calendari que penjava d'en Manelic i Bonavia, els fullets que s'arrencaven feien escola cada dia.

4

Conte, historieta o verset al fullet mai no hi faltava, amb il·lusió s'arrencava bon company d'"En Patufet".

5

Als hiverns la llar de foc n'era la sala d'estar, allí el calendari hi penjava amb els fulls per arrencar.

6

A la postada de la xemeneia sempre hi teníem "En Patufet", a l'hivern que bé el llegíem a la claror del foc, viuet.

7

"En Patufet" i el calendari n'eren nostra biblioteca, sàvia ajuda per a formar la mainada de l'època.

8

S'aprenien bons costums i el tarannà de nostra terra, allí no hi havia palla ni boll, tot era gra de bona mena.

9

Un dia en un fullet d'aquells, parlava del que era l'amor, jo llavors un sagalet el vaig llegir tot recelós.

10

Era quan en mi naixia aquest misteri fabulós, l'anava llegint tremolós volent entendre el que llegia.

11

A més de seixanta anys vista em sembla recordar aquell fet un poc al tant, així parlava de l'amor aquell fullet.

12

Resumint el fullet deia: l'amor, no l'entenc gaire, diuen que és un cop d'aire que es posa dintre del cor.

13

Dins del cor hi fa el niu, en el niu la flamarada, fins quan sembla que s'acaba sempre hi queda el caliu.

14

Va dient-me el meu record allò que el fullet resava, que l'amor n'és cosa estranya, però jo el crec un tresor.

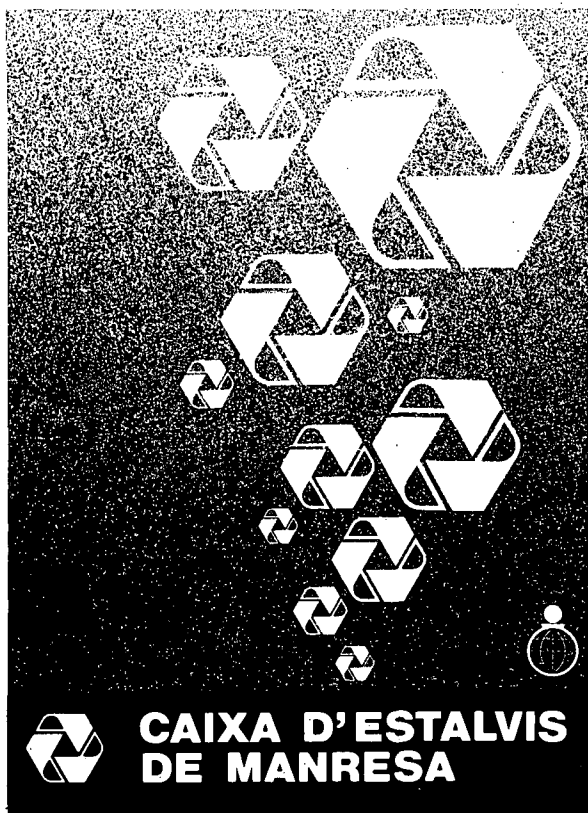
15

Ditxós qui en té i el pot guardar i amb ell la vida acabar, la millor joia, et crec consell n'és l'amor, quan pot ser vell.

16

Que lluny queden aquells temps de màximes i moralitats, de Manelics i Patufets que llegíem tots els vespres.

Ferran Ros i Pijuan

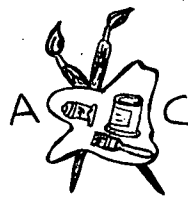

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

A Agramunt, es venen dues
finques de terra de secà.
Tenen 7 jornals cada una.

**Raó: Telèfon (93) 220.15.71
Sr. Caselles**

(Truqueu a la nit)

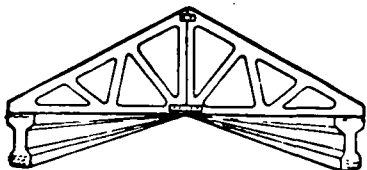
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS

Antoni Capitán

C. de Pau Casals, 2 - 1er, 2^a - Tel. 39.04.03 **AGRAMUNT**

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

FIBAL

*Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens*

Plaça Pou, 14

Tel. 39 07 36

ROS ROCA S.A.

**ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS**

Amb el títol de "La nit" i a l'empara d'un pseudònim, Baltasar Porcel ha guanyat fa poc el premi de novel·la més prestigiós de les lletres catalanes, el "Sant Jordi" (de 1986). Encara no un mes després, Editorial Proa l'ha publicat. La novel·la, però, ara porta el títol de *Les primaveres i les tardors* i es ven a les llibreries, quinze dies després, amb una faixa que indica que es tracta d'una segona edició. Estem, doncs, davant d'un "best-seller" de la nostra literatura?

De fet, que una novel·la de B. Porcel tingui un important èxit no ens ha d'estranyar, ja que és un autor prou notori i rellevant.

Porcel, conegut tant o més pels seus escrits periodístics en revistes i diaris com "Destino", "La Vanguardia", "Serra d'Or", etc., és un literat amb una empremta pròpia i que s'aparta de qualsevol classificació generacional o d'escoles. Els lectors de «Sí» potser el recordaran en la seva faceta de televisió, ja que fa uns 7 o 8 anys va realitzar per TVE de Catalunya els programes "El món en català" i "L'espai de Baltasar Porcel".

D'entre els seus nombrosos llibres, podem recordar: *La lluna i el Cala Llamp* (1961), *Difunts sota els ametllers en flor* (1970) premi Josep Pla i de la Crítica Catalana, *Cavalls cap a la fosca* (1975) que li suposà els premis Prudenci Bertrana, de la Crítica Catalana, de la Crítica Literària d'Espanya i Internazionale Mediterraneo d'Itàlia, *Reivindicació de la vídua Txing* (1979), *Les pomes d'or* (1980) i *Els dies immortals* (1984).

Qui conegui la manera d'escriure de Porcel estarà d'acord amb nosaltres en què, en les seves obres, sempre hi traspuen uns trets distintius ben propis:

a) El "fet illenc", ja sigui perquè la seva terra, Mallorca, hi té un paper cabdal, ja sigui perquè bona part de les accions de la seva obra se situen en el mar.

b) *L'aventura* és una constant que embolcalla la vida dels seus personatges.

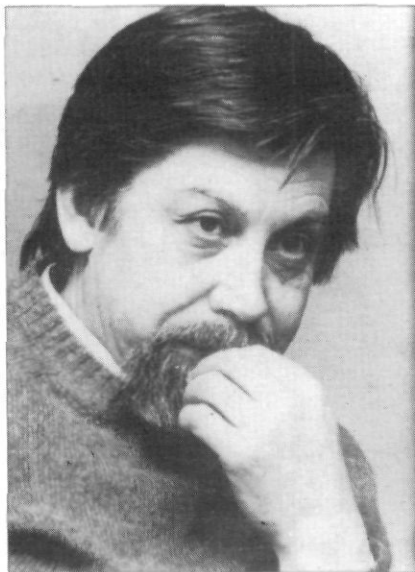
c) *La lluita per la supervivència*, una lluita fosca i continuada que està per damunt de sentimentalismes, n'és un altre element reiteratiu.

d) *La fantasia es barreja amb la veri-*

AVENTURA I FANTASIA DE LA MÀ DE PORCEL

BALTASAR PORCEL

Les primaveres i les tardors
Col. A tot vent, núm. 255, Ed. Proa.
220 pàgines.

tat històrica i les referències a textos i personatges reals.

e) *El viatge*, element indispensable per anar a parar a altres latituds, a altres mons, a terres exòtiques.

f) *La profusió de personatges* presentats com un grup d'individualitats que configura una visió calidoscòpica.

g) La utilització de *diverses tècniques narratives* com els salts en l'espai i els temps.

h) I un *llenguatge* treballat, acurat en què no hi manca algun que altre mallorquinisme.

També a *Les primaveres i les tardors* hom pot observar una bona colla d'aquestes característiques. No estem pas ben bé d'acord amb allò que alguns crítics han escrit dient que *Les primaveres i les tardors* "assenyala un

nou tomb, remarcable pel seu estil -menys realista, més al·lusiu i, sobretot, sàviament irònic-, en l'obra de Porcel". Creiem que aquesta darrera novel·la és una peça més (una molt bona peça) d'allò que configura tot el conjunt i que no hi desentona pas. L'obra no és un nou tomb, doncs, sinó un pas més. I qui conegui l'obra, ben aviat hi identificarà el fer de Porcel. Amb tot, és clar, també el llibre aporta uns elements nous: el mateix desplegament de l'obra.

L'argument és ben senzill. Una gran família mallorquina s'ajunta a "Son Taltavull", la casa pairal, per a celebrar conjuntament el sopar de Nadal. Això és tot. Des del començament de la novel·la fins a l'acabament només hi ha el temps d'un gran sopar, d'"una nit". La cosa, però, no és tan senzilla ja que a través dels records dels nombrosos personatges -quatre generacions!- es basteix una obra complexa i multicolor. Es tracta d'una nissaga, els "Taltavull", que s'ha multiplicat i ha pervingut a través de moltes "primaveres i tardors". L'obra és un continu recordar. El narrador va fixant el seu objectiu adés en un personatge adés en un altre i així, poc a poc, arriba a compondre's tot el tram. No es tracta, per tant, d'un argument amb un fil narratiu lineal, sinó d'un argument "arbori" -si em permeteu la parauleta- que es podria explicar com format per un tronc (el sopar de Nadal) i un conjunt de ramificacions (la vida d'un ampli ventall de personatges). Els personatges entre si, a voltes només estan units per un element: "Son Taltavull", el fet de ser membres de la mateixa família, el fet de participar en el mateix sopar nadalenc.

Que l'obra, en principi, parteixi d'una propietat rural mallorquina no vol pas dir que tot succeeixi a l'illa. L'aventura, els viatges i les descripcions geogràfiques per llunyans i exòtics que puguin ser, no hi manquen pas. Així hi apareix una bella referència a Pagan de Birmània, Budapest, Shangai, etc.

Qui vulgui passar-s'ho bé llegint una novel·la de Baltasar Porcel; qui vulgui estar al dia respecte la producció novel·lesca catalana; qui vulgui fruit de l'aventura i de la fantasia, que es deixi portar de la mà d'aquest escriptor mallorquí.

Joan Puig i Ribera

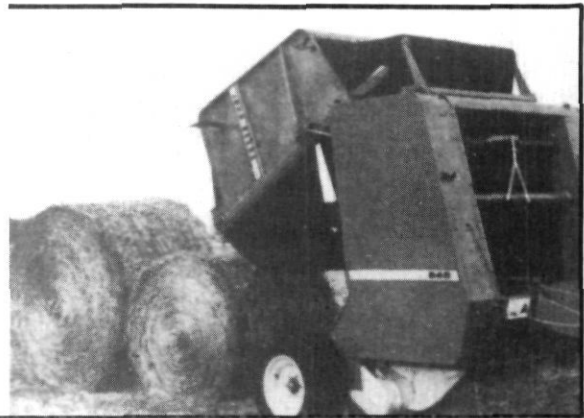
VICENS

**TRACTORS
MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA**

CONCESSIONARI

JOHN DEERE

Sant Isidori, 11 - Tel. 602452 - MOLLERUSSA (Lleida)

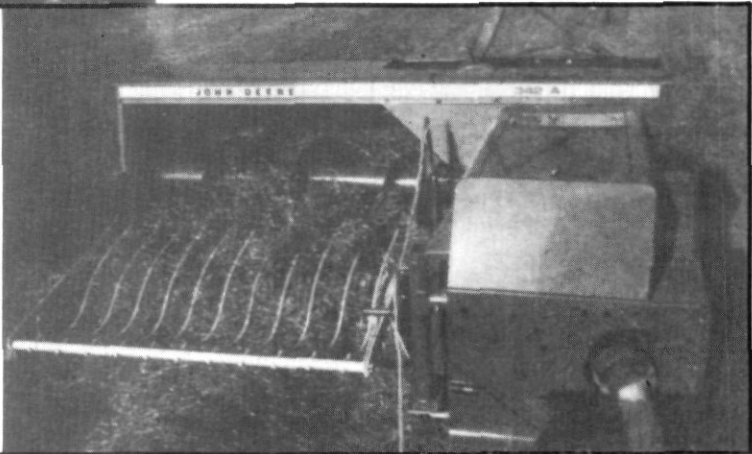
TRACTORS

Elegeixi entre una completa gamma de tractors amb 3, 4 i 6 cilindres de simple o doble tracció. Tots els models disposen de versions "Línia Super" o "X-E" (aquesta més econòmica).

Les especials característiques de fiabilitat de John Deere signifiquen menys temps morts cada dia durant tota la vida útil del tractor. Així, podrà fer més treball diari amb les nostres transmissions de canvi sota càrrega, sistemes hidràulics d'alta capacitat, i una màxima maniobrabilitat en els tractors de doble tracció.

EMPACADORES

Qualsevulla que siguin les seves necessitats d'empacatge, elegeixi entre la completa gamma d'empacadores convencionals i rotoempacadores John Deere. Nostres rotoempacadores per a paques cilíndriques ajusten fàcilment el tamany i la densitat de paca que vostè desitja, en moltes condicions i tipus de collita. Les empacadores tradicionals fan paques rectangulars perfectament lligades i tan compactes que mantenen la seva forma indefinidament.

RECOL·LECTORES

La demostrada qualitat de disseny de les recol·lectores John Deere representa una major fiabilitat i productivitat. Aquesta qualitat està patent en una àmplia gamma de models. Una cabina molt silenciosa, proporciona un control total de la collita mentre vostè condueix còmodament. Elegeixi d'entre una variada gamma de capçals de blat de moro i plataformes de tall, qualsevulla d'ells l'assegurará un excel·lent rendiment en collites enllitades.

"Seguir camí... fer ruta"

Heus aquí dues maneres ben diferents, potser ben oposades, de concebre i viure l'existència humana i, naturalment, també la cristiana.

Sovint sents: "estic cansat", "ja n'estic tip", "ja comença a ser hora de jubilar-me", "perquè escarrassar-m'hi més si tampoc no serveix per a res"... El desànim és una realitat humana que pot estar motivat per mil i una circumstàncies. El fet que hom reempregui la marxa i s'imposi sobre el fenomen del desànim, depèn de la concepció i la manera d'enfocar la seva existència. Si només "segueix camí", claudica; si "fa ruta", tira endavant. Definim, però, els termes:

El "camí" és l'espai que cal recórrer per anar a un lloc. Té un traçat fet, neutre, indiferent a la vida.

"ruta", en canvi, és tot allò que fem i que descobrim anant a un lloc.

La ruta participa de l'interès del terme; el camí, no.

La ruta ens fa tenir consciència de viure, cosa que no fa el camí.

Si només seguim camí, tindrem tothora al cor la pregunta: encara no hi som?

Si fem ruta, aquesta pregunta no ens ve mai, perquè, d'alguna manera, ja hi som.

Això ho veiem clar quan embrenem una ascensió a un pic, una excursió vers paisatges que eixamplen el nostre camp de mira i ens endinsen en una natura exhuberant, esplèndida i rica amb imatges semblants, però sempre diferents. Qui puja a un pic "seguint camí", es cansa, es desanima, decau i necessita sovint l'empenta i els ànims de l'exterior. "No puc més", és l'exclamació que deixa

caure sense adonar-se que també desanima els altres. En canvi qui hi puja amb l'actitud del qui "fa ruta", viu, descobreix, s'il·lusiona i s'entusiasma en tot allò que va veient al seu pas. La mateixa visió i contemplació de la natura l'empeny a anar endavant i en les dificultats no hi experimenta res més que una nova embranzida pel nou pas. Mai no es desanima i mai no desanima.

L'existència humana: el treball, la professió, la relació amb els altres, la responsabilitat i tasca que portem tots a les nostres mans, la realitzem amb sentit, joia i esperança quan la vivim amb esperit de "fer ruta".

"Fer ruta" en la vida porta a ésser creatiu, arriscat, agosarat. Mai a plantar-se, aturar-se. Mai a dir: "ja he arribat". Sempre va a més. Però no amb un neguit angoixant sinó amb una pau serena i joiosa. La seva existència porta, llavors, a una constant renovació i un sa-

ber viure amb esperança en les circumstàncies canviants.

Les fallides laborals, les ruptures matrimonials, l'abandó d'una fe... no són sovint efectes d'un enfocar la vida amb l'afany només d'arribar al final d'un camí? És que el cor humà ja es pot sentir en pau quan ha assolit el cim, la meta que s'havia proposat? No pretén anar a més, a prendre nous desafiaments?.

Trobar persones cansades no és estrany en un món que sovint sols ofereix la possibilitat de "seguir camí". "Fer ruta" no vol dir no cansar-se, sinó no cansar-s'hi.

Concloquem: La feina no la fan els qui no s'hi cansen, ni la fan els qui se'n cansen; la fan els qui s'hi cansen sense cansar-se'n. Només aquests aconseguixen fer-se seu el món (sense ser del món) i fer-se seu, també, el Regne de Déu.

Ramon Balagué

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

Ramon Capitan i Gallardo

(INDEPENDENT)

Pintura Decorativa

Raval de Puigverd, 15, 2.^a
AGRAMUNT

Es fan dissenys gràfics

(marques, logotips, anagrames, etc.)

**Rètols sobre qualsevol material
i cartells publicitaris o comercials.**

Raó: PERE MIÑAMBRES i BOIXEREU
Carrer de Sant Joan, 23 AGRAMUNT

òptica
J. esteve

Àngel Guimerà, 14
AGRAMUNT
Tel. 390 428

Santa Anna, 15
CERVERA

FARMAOPTICS

Electricitat ALBAREDA Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ Sió, 12 Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE Avgda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02
Motos BOVET Carrer Institut Tel. 39 09 99
Forn CAMATS Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL Guimerà, 5 Tel. 39 00 93
Magatzems COTS Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLA Guimerà, 3 Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLA Avgda. M. Jolonch, 28 Tel. 39 07 85
Fotos FONT Sió, 31 Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Bar FRANKFURT del Sió Plaça Pou, 22
Sabateria HUGUET Plaça Església, 7 Tel. 39 06 63
Planxisteria GARCIA Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56
Carnisseria JORDINA A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH Plaça Pou, 1 Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA Sió, 8 Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES Plaça del Pou, 22, 6 ^a B Tel. 39 04 22
Electricitat i Fontaneria P. RIERA Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14
Torrans ROIG Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86
Esparteria Josep M.ª TORRES Sió, 35 Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

CATALUNYA EN BICICLETA

(De l'Empordà a l'Urgell)

Per Enric Torrents i Marquilles

L'EMPORDÀ

(II)

El ciclista ha deixat darrera seu el golf de Roses, L'Escaleta i Sant Pere Pescador, rovell de l'ou -aquest darrer de la zona frutera de l'Empordà. Els camps de pomeres i presseguers, cultivats amb mètodes i maquinària modernes, semblen talment jardins que van deixant pas a terres de conreu, panís, blat, ordi i userda -que és com aquí anomenen l'alfals- dins d'uns camps festonejats de fileres de xipresos que esdevenen com una muralla que resguarda de la nòrdica, gèlida i forta tramuntana.

La carretera per on deambula el ciclista i que porta a la que en altre temps fou la comtal i sefardita Castelló d'Empúries, llepa la punta de ponent dels ecològics, conflictius i acollidors Aiguamolls de l'Empordà. Sortosament i amb gran encert de la Generalitat, han estat salvats de l'especulació, declarant-los Parc Natural i, així, potenciant-los com a refugi per a gran quantitat i varietat d'aus nòrdiques que, molts anys abans que ho fessin els turistes, descobriren el nostre país per passar-hi, al caliu del sol i el bon clima, les llargues hivernades dels seus països d'origen.

Els Aiguamolls de l'Empordà, oasi per a la fauna i la flora, s'estenen des de Sant Martí d'Empúries, arran de l'Escaleta, fins a Santa Margarida, sota mateix de Roses. En alguns llocs només ocupen una estreta franja arran de mar, com és el cas de Sant Martí fins a Sant Pere; mentre que en altres, s'endinsen profundament cap a l'interior, especialment des de la desembocadura del Fluvià fins prop de Roses, tot enfilant-se amb la Muga fins a Castelló d'Empúries.

Dins de les seves 4.500 hes., malgrat haver-hi camps de conreu, s'han deixat tres àrees de reserva integral on solament impera, es segueix i respecta la llei de la natura. Aquestes àrees són entre el Fluvià i la Muga, una: sobre Empuriabrava, la segona i, finalment, una tercera molt reduïda, integrada per una petita illa que hi ha enmig del riu Fluvià, prop de la seva desembocadura.

És gratificant i ensems interessant poder contemplar com nedem en plena i absoluta llibertat pel riu o dins les "llaunes" -que és com aquí es coneixen els petits i abundants estanys d'aigua salobrenca-; com nedem, anava dient, els coll-verds, fotges o cama-llargs. Embaladint-se seguint el ritme majestuós i elegant del vol dels flamencs, gavines o cigonyes. Seguir amb tot detall, des dels observatoris mig lacustres que hi ha, a esparvers, becades, abellerols, martinets o polles d'aigua i un sens fi d'altres es-

pècies d'aus desenvolupant-se lliures en el seu propi ambient, és un espectacle únic.

"No cal pertànyer als «verds» per estimar i gaudir d'uns paratges tan encisadors com els dels Aiguamolls de l'Empordà"; va dir-me la Júlia, una noia força eixerida que vaig trobar formant part d'un grup de gent que es dedicava a collir pomes en uns extensos camps arran de la reserva.

"Jo, que visc dins dels aiguamolls, sento com a meua aquesta terra de l'Empordà, encara que no hi hagi nascut"; va continuar dient-me la Júlia amb un català de dicció perfecta i emprant modismes i mots de la més purista parla, alhora que m'explicava que si bé ella no sabia escriure correctament el català, faria el que calgués perquè els seus fills, nascuts ja a casa nostra, poguessin parlar i escriure correctament la nostra llengua.

És curiós el fenomen que es dona a Girona i més concretament a l'Empordà amb la gent provinent del centre i sud d'Espanya, els quals s'integren plenament al país, acceptant i adoptant de bon grat els nostres costums i llenguatge. Una reacció ben diferent, diria jo, de la que s'observa en altres comarques del Principat, especialment pel que fa als immigrants afincats al cap i casal de Catalunya, on difícilment trobaríem exemples d'integració plena com el de la Júlia, que segons també va dir-me fins i tot, balla sardanes i forma part d'un esbart dansaire. Com anava dient, un cas ben diferent de l'immigrant que tot i pregonant que estima el país, no acaba de "sentir" Catalunya, i no parlem dels que a més de portar un gratat d'anys entre nosaltres se senten i volen ésser forasters.

Podria ser que aquesta voluntat integradora sigui conseqüència del fet que per aquestes contrades del nord-est de Catalunya està més arrelat que en altres punts del nostre país el concepte de catalanitat. No voldria que aquesta opinió fos considerada com una mena de menyspreu vers ningú i, més provinent d'un ciclista que és nat a l'Urgell, madurat al Barcelonès i "viu" a l'Empordà. Qui sap, però, si aquest "sentir" variat, intens, profund i popular de Catalunya que es respira a l'Empordà, es transmet com un fenomen d'osmosis de nacionalisme als provinents d'altres cultures i races...

A la cruïlla on la carretera s'uneix a la que va de Roses a Figueres ens apareix al front la silueta pètra de l'antiga capital de l'Empordà, presidida per la majestuositat de l'església gòtica que Castelló d'Empúries va edificar en homenatge a Santa Maria. Al redós de les set arcades del vell pont romànic sobre la Muga, completament escanyolit d'aigua, el ciclista decideix arribat el moment de fer una aturada de descans.

TALLER
Jordi Padullés

FUSTERIA METÀL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de Maquinària
Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell Tel. 390.661
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA
E. LLAGUNES
ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

FERTIL-CAMP

Li ofereix:

- Llambric Roig Californià (Red Hybrid), per al reciclatge de tots els residus sòlids (urbans, industrials i agrícoles) en fertilitzant orgànic.
- Humus "Vermi Compost", està considerat el millor adob orgànic que existeix pel seu ús en: agricultura, fruticultura, horticultura, floricultura, vivers, jardineria.
- Llambrics per la pesca.

Venda i exposició:

Ernest Costafreda i Puigpinós

Carretera de les Puelles, Km. 2
Telèfon 39.03.64
AGRAMUNT (Lleida)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

FÀBRICUES DE PINSOS
INSTAL·LACIONS DE GRA - SITGES

Polígon Industrial, s/n. Tels. 39.06.06 - 39.06.25
AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS, reparació de maquinària agrícola, tallats de planxa amb guillotina automàtica de 2.000 x 4 m/m., tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.

Fabriquem generadors d'aire calent (patentats) i els nius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís

 Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida)

Telèfon 39.06.01

EL CARNAVAL D'AHIR...

Hem sentit a dir que els carnivals que es feien a la nostra Vila eren força moguts. La gent que els va viure i que encara ho pot explicar els recorda amb una certa "nostàlgia", amb un record dolç i llunyà de quelcom que havia estat meravellós i que s'ha fos en la pregonesa dels temps. Però, *com eren els carnivals d'ahir a Agramunt?* En Ferran Ros, un bon col·laborador de «Sió», que manté una memòria lúcida i que té un enfilall de coses escrites sobre el nostre passat ens ha fornint bona part del material

per tal que puguem trobar la resposta.

Els carnivals d'abans

Els carnivals eren unes de les festes més importants que es feien durant l'any. En alguns casos arribaven a superar la pròpia Festa Major. La gent se solia preparar amb temps; ja abans del dijous gras, per colles, s'apariaven algunes carrosses i la disfressa escaient de cada u.

Grup de jovent que en el Carnaval de 1928 o 1929 es disfressà en homenatge al personatge de "Manelic" (fet que s'explica en el text). Els fadrins, començant per baix, són: en Josep Ribalta ("Bepet del Xurrobiu") que està assegut; els cinc que segueixen, Anton Miralles ("Pere la Munda"), Anton Lluelles ("el Lluelles"), Miquel Solans ("el Tallador"), Ramon Vicens ("el Ramon del Torrat") i Joan Carrera ("el Carrera"); els tres que estan damunt d'aquests són, el Jaumet Barril ("el Barril"), Francesc Llorens ("el Cisquet del quixal") i el Peret Carulla ("el Carulla, xocolater"); i damunt del camió, el Carmelo Castellà ("el Melo") i el Javier Bernaus ("el Javier Sastre") que féu de "Manelic". En el grup de les noies, començant per l'esquerra i per baix: Cecília Lluelles ("la Lluelles petita"), Rosa Lluelles ("la Roseta el Queleto", dona de Ferran Ros); ja dretes, Pilar Pla ("Pilar del Planoi"), Aurora Carrera ("l'Aurora del Sastre"), la Lolita (forastera), Roseta Gener (esposa d'en Jaumet Barril), la Pepita de Cal Gabatxo, Roseta Vicens ("Roseta del Torretes"), Teresa Pijuan ("Treseta del Botera"), Bepeta Vicens ("Bepeta del Torrat"), i la Teresa Marsà ("Treseta del Sordet"). En aquesta fotografia hi manca un dels principals promotors de la colla: en Ferran Ros, que no hi va poder ser ja que, com que era músic, va haver d'anar amb l'orquestra a tocar, mentre la colla es feia la fotografia. (Aquesta fotografia ja es va publicar a «Sió» de febrer de 1984; també en aquest mateix número hi havia un article sobre aquest Carnaval).

Fins i tot, com diu el nostre cançoner, es donava el cas que la disfressa i el ball eren prioritaris al menjar:

*"Carnestoltes fredes,
lo blat a divuit,
quants n'hi ha que ballen
amb el ventre buit!"*

Pròpiament, el Carnaval durava tres dies: diumenge, dilluns i dimarts. Al dimecres, alguns anys es va fer l'enterrament de la sardina. Durant aquests dies l'activitat normal del poble quedava paralitzada i tot esdevenia xi-varri, gatzara i ballaruaques.

Dos tipus de carnivals

En Ferran Ros ens diu que recorda dos tipus de carnivals. Els primers carnivals dels que ha sentit parlar i que es refereixen als de començaments de segle els titlla de "CAFRADA": *"segons deien, s'esperava el Carnestoltes per fer mal: odis, venjances i rareses; com si aquells tres dies s'hagués aixecat la veda."* Hi havia el costum de llençar-se taronges (que no eren bones, sinó dures i verdes) i confits de guix. No cal dir que hi havia el risc de sortir-ne amb més d'un blau al cos. Que es llencessin taronges és un xic sorprenent, ja que en aquell temps no n'hi havia com ara, però el cas és prou recordat per la gent gran del poble, fins al punt que hi ha una anècdota que tothom comenta: sembla ser que en una ocasió hi va haver uns pinxos (ningú pot dir-ne el nom) que amb un cop de braç van ser capaços de fer anar una taronja des de la plaça del Mercadal fins a la de l'Església; el succés sembla un xic sorprenent, però la realitat és que molta gent gran ho recorda com un fet que succeí. Segons recorda Ferran Ros, *"llençar taronges estava rigorosament prohibit, però els agutzils no se'n podien sortir i quan estaven vetllant un carrer, en sortien per un altre en direcció a la plaça, i quan ja n'havia caigut mitja dotzena, la guerra es donava per començada. Llavors sortir de casa esdevenia un perill"*. Per altra part, els confits de guix que es llençaven no eren bons per a res, a no ser per la quitxalla que els arreplegava i després, passat Carnaval, els feia servir de "todes" o boles per a jugar al "flendi".

Poc a poc, però, aquest tipus de Carnaval més esbojarrat va anar passant i, tot i que encara es va conservar un xic el record de les taronges i els confits, la festa esdevingué més civilitzada, més elegant.

Les disfresses

Un dels elements importants del Carnaval, eren les disfresses. En aquell temps disfressar-se esdevenia molt important i el joc, sovint, consistia en aconseguir que els altres no t'identifiquessin. Per això, alguns es col·locaven confits o altres coses a la boca a fi i efecte que la veu no els delatés. La careta era una eina indispensable. Molta gent guardaven vestits antics de generacions passades i els aprofitaven aquests dies per a disfressar-se. Altres, amb enginy i robes velles, es feien el seu vestit de Carnaval.

També es donava el cas del lloguer de vestits. "A Agramunt -ens diu Ferran Ros- hi havia cases que llogaven "dòminos" com a disfresses; el preu era de 30 cims. per dia i, si era pels tres dies, tres rals; i en anar a fer el tracte encara podies fer un porronet de barreja, ja que aquest negoci es feia a la taverna de cal Paül (llavors situada al que és ara carrer de la Sabateria de baix; davant de cal Viladàs, més o menys). "El dòmino" era un vestit llarg, molt virolat i amb farvalants, que es cordava pel darrera. Els qui el portaven posat feien un efecte de por. A més, el dòmino estava proveït d'unes butxaques molt grosses, com alforges, que servien per portar-hi el confetti, les serpentines i els confits de guix. Les carettes que es posaven les disfresses -principalment els homes- eren d'una tela metàl·lica fina, perquè fos transparent als ulls; per la part exterior estaven pintades; tot el conjunt del disfressat feia més por que goig; donava la sensació de tractar-se de tipus estrafalaris, agressius..."

Disfressa del dòmino

Els actes oficials

Normalment es feien uns actes consistents en l'ARRIBADA del REI DEL CARNESTOLTES i

en l'ENTERRAMENT DE LA SARDINA que marquen l'inici i la fi de les festes carnavalesques.

"Entre el 1924 i 1926 -torna a recordar Ferran Ros- la Junta de la Societat Coral recreativa La Barretina organitzà una cavalcada per a celebrar l'arribada del Reis del Carnaval. Aquell personatge, amb tota la seva cort, s'anava a rebre passat el pont vell del Sió. Els personatges arribaven en una carrossa ben guarnida i tirada per cavalleries. Tots anaven molt ben caracteritzats i ben vestits. Una comitiva els sortia a rebre a la meitat del trajecte. Després, tots plegats, es dirigien a la Plaça de l'Església. La plaça era atapeïda de gent. Quan es produïa l'arribada tot eren crits, soroll, aplaudiments... El Mestre de Cerimonies acompanyava el Rei del Carnestoltes, els patges i altres autoritats a l'Ajuntament, perquè sortíssin al balcó. El Rei del Carnaval anava acompanyat d'un bufó que li portava en uns rotllos caragolats el discurs que havia de fer anunciant els actes festius per aquells dies. -En aquella ocasió el bufó va ser en Josep Ros ("El Josep M^a del Cavaller") i el Rei del Carnaval en Jaume Ros ("Jaumet del Mundi")-. Quan la comitiva sortia al balcó, es feia silenci a la plaça. Llavors era el moment del discurs de salutació i la lectura del programa de festes. Fet això, les "autoritats" amb el "Rei" marxaven a "La Barretina", mentre que les carros-

ses se n'entornaven al punt de partida”.

El discurs o "predicot" que feia el Rei del Carnaval era quelcom desenfadat i alegre. Encara hi ha qui recorda alguns versos d'un "predicot" que va fer el Cisco de cal Rita un cop que va ser el Rei (aquestes ratlles en les ha recitades en Josep Puig de Cal Padret):

Predicot del Cisco el Rita, Rei del Carnaval

(d'ABANS DE LA GUERRA)

"Escolteu-me ciutadans,
tant los pitits com los grans,
tant homes com dones,
tant vells com velles:
estireu-nos les orelles !!

Los taverners en tenen
un medi sens fi,
de l'aigua en fan tornar vi:
venen vi car i dolent
i així enganyen la gent;
i ells diuen que no s poden mantenir
amb una panxa lluenta
que se'ls arrebeta !
Voleu més treballs,
que es mingen los millors talls?

.....
D'en rama en rama
em fotia a ta germana
i d'en brot en brot
a tu i tot !!"
.....

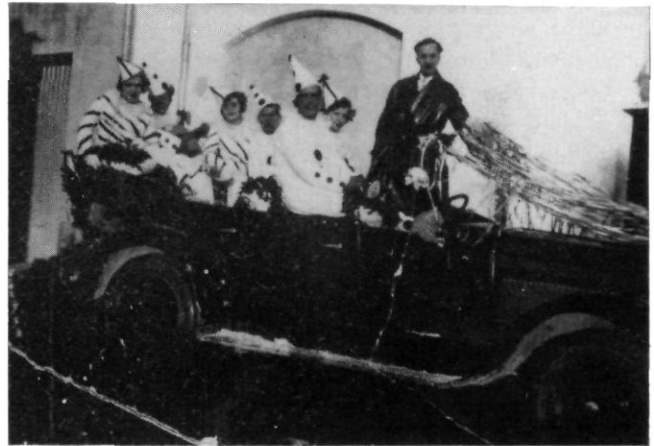
Un altre dels actes importants era L'ENTERRAMENT de la SARDINA. L'endemà del darrer dia de Carnaval s'organitzava el comiat del Carnestoltes que, com si fos un mort, era portat per una comitiva amb torxes enceses i dins d'un taüt o embolcallat en llençols i tot emfarinat, a les afores del poble. L'enterrament, és clar, era una riota contínua que afavoria les bromes i la gresca.

Els balls

Com hem dit, el nucli de les festes eren en diumenge, dilluns i dimarts. Durant aquests dies hi havia 3 sessions de ball: cap allà a les tres de la tarda començava el ball a la Plaça de l'Església; després, al vespre es feia ball a "La Barretina" (i, quan hi hagué el Casal, també al Casal); i, per acabar-ho de rematar, hi havia el ball de nit que durava fins per allà a les 2 o 3 de la matinada (també a la "Barretina" i al "Casal"). En Ferran Ros ho recorda així:

"A les tres, tres i mitja, començava el ball a la plaça; el típic ball que tothom esperava. A les graus de l'església es situava el "tablado" per als músics; i la plaça era encerclada amb la col·locació d'unes quantes bigues de fusta posades horitzontalment sobre uns cavallets en forma de X que anomenàvem "cabres". Només quedava tancat el que avui

és la vorera central de la plaça; la calçada, com si diguéssim, quedava lliure. Molta gent, que hi anava més a mirar que a ballar, s'hi portava la cadira de casa. Els balcons feien de "palcos" i els coberts es convertien en una rambla, lloc preferit pel jovent i la fadrinalla. Quan els músics començaven el primer ballable, de moment quasi ningú començava: era com un avís. Llavors, les noies, disfressades i amb la careta, guants llargs de cama o mitena, els cabells ben pentinats, barret o "gorro" i fent veu de "carnestoltes", anaven a la caça dels fadrins ben mudats que es passejaven amunt i avall dels coberts o vora la plaça; elles anaven de dret al que tenien reüllat, se li plantaven davant i l'invitaven a entrar a ballar a la plaça tot fent-li, això sí, la "pelatxa" que el deixava ben despentinat. Les noies disfressades, quan ja tenien parella, anaven amb el jove a visitar les botigues de comestibles, on compraven confits (era típic anar a Ca la Francisqueta del Cadiraire, a Cal Ton de la Sorda, a Cal Viladàs, a Cal Mora o a Cal Marcel·lo). En aquells balls de la plaça, el jovent s'ho passava bé i els "mirons" també es divertien. Pràcticament, tots els que entraven a ballar anaven disfressats, almenys un de la parella. A la posta del sol, el ball de tarda es donava per acabat."

La Rua (Any 1935-36)

Els organitzadors

Sembla ser que, més que les autoritats o l'ajuntament de la Vila, qui es cuidà de l'organització dels Carnavals foren les entitats del poble. En principi va ser "La Barretina" qui es cuidava d'organitzar el Carnaval i moltes altres festes al nostre poble. A partir de 1927, any en què "La Barretina" ja disposà de local, el Carnaval es va convertir en un esclat: per un cantó hi havia el ball d'aquesta entitat i, per l'altre, al "Salon" s'hi continuà celebrant també, amb la qual cosa la festa va ser doble. Ja no es va fer cap més carnaval en una sola societat. I va ser a partir d'aquesta circumstància que al "Salon" es començà a configurar el naixement d'una nova societat recreativa: la Societat del Casal Agramuntí. I quan aquesta darrera entitat disposà de local propi (pocs anys abans de la guerra), el ball es va fer a "La Barretina" i al "Casal Agramuntí".

Mentre hi hagué una societat recreativa, no hi havia problema en saber qui organitzava el ball de tarda a la plaça. A partir del moment, però, en què hi va haver dues societats, es va haver de buscar una altra fórmula: quinze dies abans del Carnaval eren cridats a l'Ajuntament representants de les dues entitats, i llavors es sortejava quina es feia càrrec del ball de dues tardes i quina, del ball de l'altra tarda. D'aquesta manera es confeccionava el programa de festes. Llavors només calia avisar i preparar les orquestres respectives, ja que tant "La Barretina" com el "Casal" disposaven dels seus propis músics.

Algunes anècdotes

Els pares i padrins de la Vila encara recorden moltes anècdotes d'aquells Carnavals. Se'n podria fer un llarg enfilall.

En Ferran Ros ens ha contat que el 1928 o 1929 una colla de fadrins i fadrines es van ajuntar per disfressar-se i representar un fragment de "Terra Baixa" d'Àngel Guimerà, enmig del ball de carnestoltes que es feia a la Plaça: *"a l'hora concertada ens hi presentàrem com si volguéssim fer un homenatge a la persona creada pel nostre poeta Àngel Guimerà, "el Manelic" de Terra Baixa; anàvem en un camió tot guarnit d'herba, amb els joves mudats -camisa blanca, pantalons de vellut, faixa vermella, barretina, mitjó blanc i espadenya envetada- i les mosses ataviades amb els vestits d'època; el Manelic va ser representat pel Javier Bernaus que, amb l'anyell a l'esquena, el sarró al costat, un gros bastió creuat pel darrera el coll, la seva faixa i barretina, feia tota l'estampa d'un Manelic autèntic."*

Cap a l'any 1929, a "La Barretina" s'hi va fer un ball de nit dels més "sonats" que es recorden. Una de les colles o penyes (ja que el jovent s'agrupava per tal d'organitzar coses i fer batalles de confetti i serpentines) va introduir dins de la sala del ball 3 cotxes: primer es van apagar tots els llums del recinte, a continuació va entrar una rua molt original, davant hi anava un home damunt el burret del Sot i amb un gran rètol que deia: *"El qui vulgui disfrutar, a la Barretina ha de baixar"*, i a continuació van entrar els cotxes, uns Citroens amb un gran esclat de llum, ja que tenien els fars donats; el ball, per uns moments, quedà aturat; la comitiva va donar el tomb amb els cotxes descapotats; després, des dels automòbils es repartí caramels i xampany a la gent dels "palcos" de platea; i la festa va continuar. No és estrany, doncs, que aquella nit avui encara es recordi com un episodi rellevant i memorable dels antics carnivals (per cert, els tres automòbils eren: un el dels germans Carulla (de Cal Panyé), l'altre del Pere Boncompte (de Cal Xela) i el tercer de l'Anton Bonet (el Tonet del Teixidor), i l'home de damunt del burret, el Jaumet de la Seca).

Durant els dies de Carnaval, les noies no solien anar soles pel carrer. Anaven en grups i colletes. En alguns casos es deia que portaven l'"espia" que era la "vigilanta" o acompanyant de torn. I eren les noies que es disfressaven, principalment; encara que també es donava el cas

Recordant els fermes companys "Salonaires", "Casalistas" i "Barretinaires" d'aquells formosos Carnavals de temps passats; a ells dedico aquests versets.

"Oh, temps... Temps...".
Jo em dic a mi mateix;
jo em pregunto,
jo penso:

On sou dansaires carnavalers?
On sou aquells músics tocaires?
On sou fadrins i fadrines
que ho fèieu volar tot pels aires?

On sou els protagonistes
de tantes festes guanyades?
On sou els espectadors
que^ns omplíeu sales i places?

On sou aquells del "Salon"
de molt grans carnavalades?
On sou tantes i tantes coses
que us heu fos com les ruades?

Què s'ha fet de tot allò?
On sou els entusiasmes?
On sou aquells "Casalistas"?
On sou els "Barretinaires"?

A la fi jo em torno a dir
i em pregunto moltes vegades:
"Oh, temps... Oh, món...!
On sou grandeses humanes?"

On sou els que llavors hi éreu?
I on éreu, els que ara hi sou?
Quin món, en què tot s'acaba!
És un món, on tot es fon...

Ferran Ros i Pijuan

que alguns xics es vestien de dona, cosa que provocà més d'un malentès. Durant aquests dies eren també les xiques que manaven, pel que toca al ball; elles treien els xicots a ballar, i no a l'inrevés que era com se solia fer durant la resta de l'any.

A les "mitges-hores" del ball de nit, la gent anava a menjar xocolata. Era una bona menja per agafar altre cop embranzida per a la resta del ball. Més amunt hem al·ludit als confits; aquests -no els de guix que es llençaven, sinó els d'ametlla- eren el dolç predilecte d'aquests dies.

També hem parlat de "la pelatxa". Quan alguna disfressa ensopegava amb algun amic, se li solia anar a treure la gorra, el barret o la boina i, tot parlant-li amb veu de Carnestoltes, se l'escabellava i se li llençava als cabells sarpats de confetti: això era fer-li la "pelatxa".

En els carnivals d'aquells temps també hi havia concursos de disfresses i premis. En una ocasió, a "La Barretina" es van atorgar tres premis (només n'hi havia dos de previstos, però la qualitat de les disfresses així ho exigia): el primer, un gran armari mirall, se l'emportà l'Enriqueta Jener que anava vestida d'"indio"; el segon, un llit molt "maco", va ser per la Paquita de Cal Jepet que portava un vestit amb unes lletres que deien: "la perdició de l'home" i, en diferents llocs, hi havia figures al·lusives al joc, cartes, daus, ruletes, la borratxera, copes i botelles, etc.; el tercer premi, que va ser improvisat, fou per la Maria Clotet que anava vestida de "Colombina". Els premis els va donar el president de la societat, en Ricardo Ros.

* * * * *

Amb aquestes ratlles, els de «Sió» no hem pretès altra cosa que recordar i salvar per a la història uns fets que en el seu temps foren memorables. El temps i la història (i quina història, la nostra!) han estat implacables... tot se n'ha anat. Sí, és veritat. Però sortosament tenim la memòria. La memòria que ens ajuda a recordar, la memòria que ens pot ajudar a recuperar...

Grup de joves disfressats al Carnaval 1934-35.
D'esquerra a dreta: Frederic Garrabou, foraster, Josep Valls,
Josep M.ª Feliso, Francesc Riudebàs i Josep Martorell.

No volem acabar aquestes ratlles sense donar les gràcies més sinceres a en Ferran Ros i en Josep Puig. Ells han fet memòria i han recuperat per a nosaltres un retall d'aquell Agramunt ja llunyà. Vagi doncs per a ells, també per a tots els padrins i per a la quitxalla que ara comença i que és qui pot *recuperar la memòria*, la dedicació d'aquestes pàgines.

En nom de «Sió»
ROSA MARI SERA i JOAN PUIG

FOTOGRAFIA CABALLER

Comunica als seus clients i públic en general, que continua oferint els seus serveis per a reportatges fotogràfics i de video per a casaments, bateigs, comunions, etc.

Per a qualsevol consulta, es poden dirigir al
TELÈFON 39.10.70 d'AGRAMUNT

L'ADOBAT NITROGENAT, EN LA COBERTORA DELS CEREALS

Les condicions climàtiques esdevingudes durant el cicle vegetatiu del cereal, principalment al secà, fa que l'agricultor plan-tegi la conveniència de **¿QUIN ÉS EL MILLOR MOMENT PER L'APLICACIÓ DEL NITROGENAT EN COBERTORA?**

Intentarem, en aquestes línies, exposar el més clar i breu possible, quins són els canvis que es produeixen en les plantes i conseqüentment quin és el moment de la incorporació del nitro-gen en la cobertura dels cereals. Per no complicar-ho, en tot moment ens referirem a cereals SEMBRATS A LA TARDOR.

De tots és prou coneguda la importància del nitrogen en les plantes: és el principal factor de creixement. En la figura núm. 1 és poden veure les necessitats de nitrogen durant el cicle del cereal.

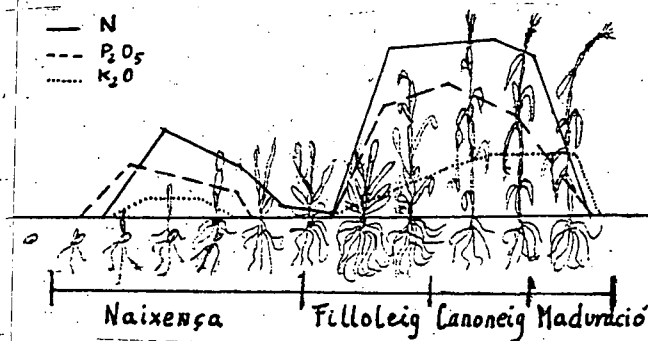

Figura 1

Conèixer el per què d'aquesta importància, creiem que pot arribar a afavorir l'obtenció de millors rendiments en les collites. En primer lloc, cal tenir en compte els **estats morfològics** en què es troben les plantes; i tot seguit, els **factors limitants** que els envolten (és a dir, els que impedeixen assolir grans produccions).

Quan la planta treu la quarta fulla, es produeix a nivell del sòl, un engrossiment del coll (serà el futur nus de filloleig); i a l'axil·la d'aquesta quarta fulla, apareix el primer fillol. A cada nova fulla que neixi, apareixerà en la seva axil·la, un nou fillol. Morfològicament, s'anomena aquesta fase de desenvolupament del cereal: **FASE DE FILLOLEIG**.

Els factors que condicionen el normal desenvolupament d'aquesta fase són:

- **La temperatura.** Cada nova fulla, s'originarà quan la planta hagi acumulat un cert nombre de graus de temperatura (diferents per a cada espècie i varietat).
- **La llum.** Accelera l'aparició de noves fulles (i per tant la possibilitat de nous fillols).
- **El nitrogen.** També accelera l'aparició de noves fulles, però solament en plantes ben il·luminades (atenció a les sem-bres espeses, puig redueixen el nombre de fillols).

Si no existissin factors limitants, la planta no pararia de treure noves fulles i de fillolar. Això no passa, per l'existència de **dues limitacions**:

- La competència entre les plantes i els fillols per l'espai, la llum, l'aigua i els nutrients.
 - I per la iniciació del següent període vegetatiu, anomenat període **REPRODUCTIU** (on es produeixen en la planta, canvis d'ordre bioquímic que frenen el desenvolupament dels fillols).
- Un altre factor aliè a la morfologia dels cereals, però amb una

gran influència en el filloleig, és la **profunditat de sembra**; en el sentit que les sembres profundes el perjudiquen.

La fase de filloleig la veiem, i podem determinar visualment el seu inici i la seva finalització; una mica més laboriós és observar visualment l'inici del **període reproductiu**. Aquesta deter-minació, la podem fer, seccionant la planta i fixant-nos en el nus de filloleig situat en la base de la tija.

Amb l'ajut d'una lupa i prèviament seccionada la planta, es pot veure l'esbós de la futura espiga (vegeu la figura núm. 2). Aquest punt s'anomena "**ESTADI D'ESPIGA A 1 cm.**". El seu correcte desenvolupament, ens marcarà el que **pot arribar a ser** la collita: nombre d'espigues i tamany de les mateixes. Sota de l'esbós de l'espiga tenim els entre-nusos; el seu allargament donarà lloc al creixement de la tija.

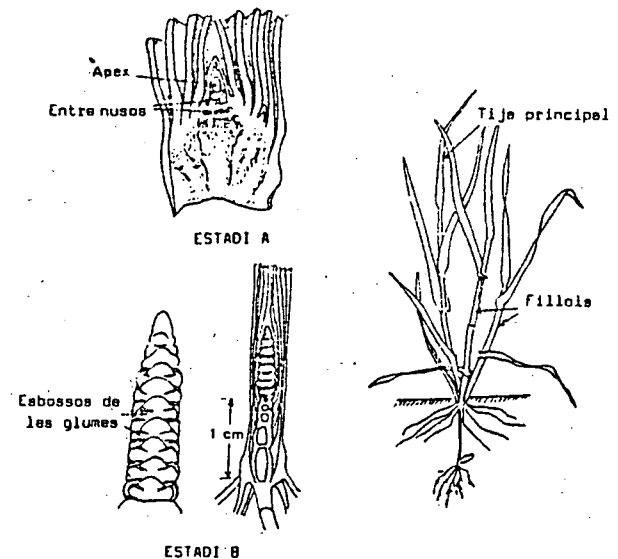

Figura 2. El període reproductiu. MOULE

Per tant, el que hem de tenir clar, és que abans del filloleig, la planta ha de disposar al seu abast (veure figura 1) de nitrogen suficient per tal d'atendre les necessitats que tindran lloc a partir d'aquest moment.

Això comporta que, el moment, la quantitat i el tipus d'adob nitrogenat que s'ha d'emprar en **COBERTORA DELS CEREALS D'HIVERN**, estarà en funció de:

- Quantitat de nitrogen incorporat a la sembra.
- De l'estat fenològic del cereal (d'acord amb l'espècie i va-rietat).
- De la presència d'humitat al sòl.
- De l'organització del treball en l'empresa agrària.

L'experiència assolida a la Comarca, aconsella actuar de la següent manera: completar les unitats totals de **NITROGEN** que necessita el conreu (fins a 105-120 U.F.N.); aplicant les quantitats més baixes en zones més secanes, i les altres en terrenys més frescs. Tenint sempre present, que el nitrogen és necessari pràcticament, fins quasi al final del cicle vegetatiu del cereal.

Agramunt, febrer de 1987

Agència d'Extensió Agrària

Retalls d'Història de la Ribera del Sió

Algunes dades sobre Bellver

Bellver és un poble de la Ribera del Sió amb una història molt interessant de reconstruir. Antigues grans famílies de la nostra zona van tenir relació directa amb aquest poble, per ser-ne senyors, per tenir hisendes al seu terme, o per les dues coses alhora. A Bellver (que ja existia a finals del s. XI) es conserven una bonica església romànica i algunes cases força antigues. La disposició dels seus carrers permet encara intuir l'antic clos. Malgrat aquestes referències, la història del poble resta, en gran part, ignorada. Amb aquest escrit voldria posar un petit granet d'arena per assolir-la.

El domini senyorial sobre Bellver va pertànyer sempre a famílies molt importants. L'any 1370 n'era senyor Dalmau de Mur. L'any 1378 Dalmau I de Queralt, senyor de Sta. Coloma, passà a tenir els castells i feus de Mont-roig i Bellver, com a hereu de la seva tia Na Elisenda de Queralt, vídua de Simó de Mur. D'aquesta manera, els dos pobles s'integraren a la important baronia de Queralt. El 1382 Ramon de Queralt comprà al rei el mer i mixt imperi sobre Bellver. El 19 de juny de 1387 Dalmau I va donar tots els drets sobre Mont-roig i Bellver al seu fill, Dalmau II. Posteriorment, els dos pobles van passar a Pere VII, germà de Dalmau II. El 1401 van passar, juntament amb tota la baronia de Queralt, a Pericó, fill de Pere VII, per donació. És curiós de ressaltar que el pare va recomanar una atenció especial als castells de Mont-roig i Bellver, perquè aquells feus no es perdessin per falta d'atenció i que no caiguessin en comís. Podien estar empenyorats, perquè en la donació es parla que la casa nobiliària havia de prestar uns "serveis" especials sobre aquests llocs. Pere de Queralt, fill gran de Pere VII, morí abans que son pare. Pere VII morí el 1408 i en l'inventari dels seus estats ja no consten ni Mont-roig ni Bellver (1).

Un segle i mig més tard, el 1553, era senyora de Bellver Na Maria d'Agulló, vídua. Podia residir al mateix poble, almenys consta anotada com a foc (2).

El 1631 el poble de Bellver tenia com a senyor Don Francesc d'Agulló. Aquest personatge tenia altres interessos en aquesta zona. Per ex., era creditor censalista sobre

el poble i universitat de Puigverd. Malauradament, no hem pogut encara aclarir, ara per ara, on residia el tal Francesc d'Agulló. Sí que es pot deduir, però, que era noble (3).

Testimonis orals que hem recollit indiquen que els segles XIX i XX residia a Cervera la important família Agulló. Aquesta família tenia terres i casa a Bellver. La casa, en concret, a la part alta del poble, en la zona que hauria estat de primitiva edificació i on, per antic, hi hauria pogut haver el castell. Els Agulló haurien estat presents a Bellver des del segle XVI, i potser abans i tot. Es pot intuir que en van ser senyors durant molt temps.

Al cens del 1719 Bellver consta que era de les jurisdiccions del comte de Sta. Coloma. Tenia 12 cases i 39 hab. (4). Un retorn a l'antic senyoriu?

	1365 -70	1378	1497	1515	1553	1708	1716	1718	1719	1787
Focs/veïns	26	7	14	14	20	11		12		
Habitants	104	28	56	56	80	44	33	48	39	60
					1819	1830	1845			
						Veïns	45	45	9	
						Habitants	180	200	38	

No cal fer un cas excessiu a aquestes xifres. Ja se sap que els antics recomptes de població pecaven sovint per defecte. Podria ser, doncs, que Bellver hagués tingut sempre més població que la indicada. Més que en els totals, el valor de les xifres radica en les tendències evolutives que deixen entreveure. S'intueix la catàstrofe demogràfica causada per la pesta dels primers '70 del XIV; la lleugera expansió de la primera meitat del XVI; la crisi causada per la Guerra de Successió: l'expansió -però relativa- del XVIII; la forta expansió del període 1787-1830 (que no ens acabem de creure, car aquest període és ple de crisis i recessió arreu); el daltabaix causat per la Primera Guerra Carlina. N'extreiem la noció d'un poble petit i molt fràgil davant les males èpoques.

El 1787 Bellver tenia 28 solters, 24 casats i 8 vidus. 18 dels 60 habitants estarien per sobre dels 40 anys, proporció força notable per l'època. Al poble hi havia 1 capellà, 1 acòlit, 1 criat, 12 pagesos i 7 jornalers (7).

Més enllà de la qüestió senyorial, Bellver era també un poble integrat a la comarca. Administrativament, des de mitjan XIV Bellver estigué sempre relacionat amb la vila de Tàrraga. Va entrar a formar part de la seva vegueria l'any 1330. Fins aquell moment, Bellver havia estat de la vegueria de Cervera (5). Segles més tard, amb la supressió de les vegueries després de la Guerra de Successió, Bellver, com Tàrraga, fou integrat al corregiment de Lleida. Emperò, va seguir conservant una especial relació amb Tàrraga, car formava part del seu partit.

Tot i tenir una notable importància històrica (entre altres coses, per les grans famílies que el van arribar a dominar), Bellver va ser sempre un poble molt petit. Aquesta estadística ens orienta sobre els diversos volums de població que tingué (6):

celona, F.E.C., 1983, volum 9, pàg. 278. SEGURA, Joan: *Història de Sta. Coloma de Queralt*. Igualada / Sta. Coloma de Q., Bas Estampador impressor, 1953 (reedició), pp. 176, 180, 190, 192 i 193.

(2) IGLÉSIES, Josep: *El fogatge de 1553. Estudi i transcripció*. Barcelona, F.S.V.C., 1981, vol. II, pàg. 395.

(3) Arxiu Històric Municipal de Puigverd d'Agramunt, *Transacció y Concordia...*, foli 4v.

(4) IGLÉSIES, Josep: *Estadístiques de població de Catalunya el primer vicenni del segle XVIII*. Barcelona, F.S.V.C., 1974, vol. II, pàg. 878.

(5) LLADONOSA, Josep: "La Vegueria de Tàrraga (1274-1716)", a DD.AA., *Tàrraga, dins la política del Rei en Jaume I*, Tàrraga, A.G. Camps, 1978, s.p. SARRET, Lluís: *Privilegis de Tàrraga*, Tàrraga, reedició del 1982, pp. 111-112.

(6) Dades extretes de: IGLÉSIES, Josep "El moviment demogràfic de la comarca d'Urgell a partir de la segona meitat del segle XIV", *Ilerda*, XXXIX, 1978, pp. 63 i 66. LLADONOSA, Josep, art. citat. IGLÉSIES, Josep, *El fogatge de 1553*, pàg. 395. Sobre l'any 1553 Iglésies dona 17 focs, però al llistat són 20. Multipliquem els focs pel coeficient 4. El XIX, alguna vegada consten alhora veïns i habitants.

(7) IGLÉSIES, Josep: *El Cens del Comte de Floridablanca, 1787 (Part de Catalunya)*. Barcelona, F.S.V.C., 1969, volum I, pàg. 128.

(1) *Gran Enciclopèdia Catalana*, veu "Queralt". *Gran Geografia Comarcal de Catalunya*, Bar-

Noticiari de la Ribera del Sió

PUIGVERD D'AGRAMUNT

(Informa: Joan Avellana i Mora)

REIS.- Com cada any, els Reis Mags, no es van oblidar de la mainada d'un poble petit, com Puigverd, que els esperàvem amb molta il·lusió, sobretot la mainada, que s'ho van passar d'allò més bé.

MILI.- En aquest començament d'any ja ens hem de separar d'un amic, doncs ha d'anar a Cartagena, a fer el Servei Militar. Esperem que s'ho passi bé i li enviem moltes salutacions de tots els seus amics.

COMPRA. Aquest mes s'ha comprat un cotxe usat SEAT 127, que està en molt bon estat. Que en disfrutin força.

OBRES. Ja s'han acabat les obres de pavimentar els carrers del poble, ja que encara en quedaven un o dos sense arreglar. Així mateix, també es posa una barana a la muralla de la Rectoria, amb la qual cosa s'evitarà riscos d'accidents, ja que hi havia llocs en què era una mica baixa.

MONT-ROIG

(Informa: Carne Pijuan)

Festes.- Amb tristesa hem deixat enrera les festes més boniques de l'any. Gairebé encara tenim a la boca el gustet tan bo dels torrons, neules, polvorons i els esplèndids caves. Això sí, esperem que es compleixin els desigs de pau, amor i prosperitat al llarg de l'any.

Neu.- Una altra vegada la neu ha fet acte de presència als nostres pobles. El blanc element ens va deixar boca-badats ja que en poca estona el paisatge del poble va canviar. Alguns vehicles del poble, van sortir de la carretera i van haver de menester els serveis de la grua.

Mili.- Els nois que han de fer el servei militar ja han rebut l'ordre de marxar; ha estat molt precipitat però ara ja són fora. Al Josep-Joan li han canviat el destí i ara ha hagut d'anar a Càceres; al Fabià, dintre de Catalunya, li ha tocat a Girona. Esperem veuren's ben aviat.

Compra.- En el començament d'aquest mes hi ha hagut una nova compra; en aquest cas es tracta d'un cotxe vermell és un Renault 5 Supercinco, que té com a propietària a la noia Natàlia Miralles, a la qual desitgem

força sort i que el pugui gaudir força temps.

Defunció.- Aquest any el poble de Mont-roig no l'ha començat de bon peu, ja que per un poble petit hem tingut la desgràcia de perdre dos avis força estimats per tothom, aquests són: l'Antoni Miralles, que ens deixà el dia 3 de gener a l'edat de 88 anys i la Maria Canosa, que ens deixà el dia 5 del mateix mes, a l'edat de 84 anys. Donem a ambdues famílies el nostre sincer condol.

SISTERÓ I PELAGALLS

(Informa: Gemma Marquilles i Tarruella)

El dia 14 de desembre va ésser batejat, a l'Església de Pelagalls, el nen David Mora i Tosquella, que va néixer el dia 29 de juliol; fill de Xavier Mora i de Teresa Tosquella. Enhorabona!

A Sisteró es varen presentar dos pessebres per al concurs que organitza l'Ajuntament dels Plans del Sió. El dia 24 els dos artistes varen sortir per a muntar-los.

Un d'ells fou situat a l'interior del cafè i estava fet de pastes de sopa, és el primer premi d'interiors i el va fer Ramona Esteve. L'altre era just a fora del cafè i era fet amb pedres. Aconseguí el primer premi d'exterior; el seu autor fou Adrià Marquilles.

Dos pessebres que aquestes festes adornaren el nostre poble. La nostra enhorabona als guanyadors.

El dia 27, alguns nois i noies de Sisteró vàrem anar a Barcelona a visitar el XXIV festival de la Infància i de la Joventut. Vàrem participar als diferents jocs que hi ha organitzats. Ens ho vàrem passar d'allò més bé. I esperem tornar-hi el proper any.

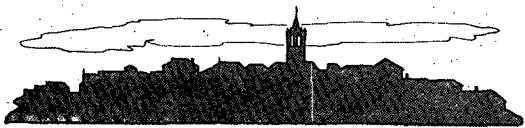
L'excursió va ser organitzada pel Consell Comarcal d'Esports de la Segarra.

Per Cap d'Any, els pobles de Sisteró i Pelagalls ens vàrem reunir al cafè de Sisteró per despedir l'any vell i donar la benvinguda al nou. No hi van faltar les rialles i ens ho vam passar molt bé. Anàrem a dormir a altes hores de la matinada.

El dia 5, els infants van rebre els Reis Mags d'Orient que van passar per als nostres pobles- i, amb gran alegria, anaren a recollir els seus regals que havien demanat amb anterioritat.

A finals d'any els nostres veïns de cal Carló: Gabriel Jovell i Ramona Albareda, varen celebrar les nocces d'argent.

Els desitgem que arribin a les nocces d'or amb la mateixa felicitat actual.

HOSTAFRANCS

(Informa: Roser Porta)

El Nadal s'ha viscut, a Hostafrancs, entre celebracions familiars alternades amb altres de populars, que han arreglat tot el poble o bona part d'ell, per tal de fer més intens el caire festiu que ens envolta cada any en aquestes dates.

El jovent, com és costum, va festejar les nits de Nadal i de Cap d'Any amb sopars. Sopars ja tradicionals en què ens arreguem més d'una trentena, bona xifra per un poble petit com el nostre, per tal de gaudir junts i fer la xerxina que requereixen aquestes nits.

I el dissabte 27 de desembre, va ser tot el poble, joves i grans, els qui van seure al voltant de les taules del "Cafè" per celebrar, anticipadament, l'acabament de l'any. El "menú" va consistir en una senzillera "coca amb arengada", que va fer les delícies de tothom, i els obligats torrons, regat tot amb vi i moscatell.

El dia 1 de gener al matí ens visità el Patge-Carter Reial, per tal de recollir les cartes dels petits i fer-les arribar a Ses Majestats de l'Orient. Aquests arribaren carregats de presents, la nit del dia 5; puntuals i infal·libles com els correspon. Tot el poble acudí a rebre'ls a l'entrada i els acompanyà a l'Església, enmig del repic de campanes i l'eufòria dels petits. Després de l'adoració al Nen Jesús, es dirigiren a la Sala del Ball, on van satisfer les il·lusions de la mainada amb un llarg seguit de regals. Els grans, gaudiren també de la generositat dels Mags d'Orient, que obsequiaren tothom amb coca i barreja. Els més ancians del poble, impeditos de sortir de casa, van ser visitats per Ses Majestats, sempre tan complidors.

La Comissió de Cultura del Patronat de la Biblioteca, ha organitzat, també aquest any, l'habitual Concurs Infantil de Dibuix Nadalenc, en què han pres part nens i nenes de les escoles de Guissona "Ramon Faus" i "Ntra. Sra. del Rosari", de Preescolar fins a 6e d'EGB.

I, com a novetat, també organitzat per la Comissió de Cultura, el 1er Concurs de Mòbils Nadalencs per a totes les edats, en el qual van resultar premiats els següents treballs:

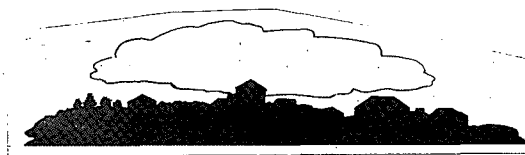
1er. - Mòbil representant el Naixement, fet amb planxa de ferro. Presentat per Roser Sàrries, d'Hostafrancs.

2^{on}. - Mòbil fet amb ous decorats, representant un arbre genealògic. Obra de l'Assumpció Vilaseca, de Les Pallargues.

3er. - Mòbil fet amb cartolina i fusta, representació del Naixement i diversos motius nadalencs. Fet per Jordi Vila, d'Hostafrancs.

Ha estat un bon Nadal. Confiam que el caire festiu,

optimista i amistós d'aquestes festes es mantinguin durant tot l'any.

LES PUELLES

(Informa: Maria-Antonieta Boncompte)

CASA.- La nit del dia 6 al 7 de gener, es va ensorrar una part d'una casa, que era de les més velles del poble. Afortunadament no es va produir cap desgràcia personal, però sí que provocà danys a l'enllumenat públic i el carrer quedà tallat per la runa.

OBRES.- A primers de febrer es començaran les obres del segon tram de clavegueres, el qual servirà per donar aquest servei a la Zona sud del poble.

MAFET D'AGRAMUNT

(Informa: Antonieta Figueres)

ÒBIT.- El dia 1 va tenir lloc l'enterrament de l'home més gran del poble, en Damià Vicens i Areny; tenia 91 anys. Que en pau descansi.

NOU COTXE.- La família Serra-Cases, avançant-se als Reis, estrenaren, el dia 1, un Renault-9 gris metallitzat molt bonic. Per molts anys el puguin fer servir.

REIS.- El dia 5 a la nit, després de la magnífica desfilada que varen fer els Reis pels carrers d'Agramunt, varen venir a repartir els regals a tots els nens i nenes, acompanyats pels cotxes i les sirenes dels bombers. Van estar molt contents; solament es va lamentar que aquest any SS.MM. portessin molta pressa per poder repartir les joguines a una bona hora, als nens d'Agramunt.

MONTGAI

(Informa: Concepció Ribalta i Solé)

- Les notícies del primer mes de l'any fan referència a les festes Nadalenques. El primer dia de l'any vam rebre el Carter Reial, que va dir a tots els infants que els Mags ja estaven molt a prop. El dilluns dia 5, els vam rebre amb molta il·lusió i vam preparar unes magnífiques

Venc un primer pis moblat
al Carrer de Sant Joan.

Raó: Carrer de la Mercè, 16
AGRAMUNT

Per 1 milió de pessetes, amb
facilitats, venc una gran casa,
corral i hort al poble de
Les Puelles

Raó: Telèfon 390.118

Relotgeria i Armeria
Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Joan
París i Cortés

Viudo de Bepeta Villalta

qui morí cristianament
el dia 10 de gener de 1987.

A. C. S.

Agramunt, gener de 1987

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☒ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☑ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

carrosses perquè poguessin donar un tomb pels principals carrers del poble. Després van anar a la Sala del Cinema i allí van repartir els regals a tots els infants. Des d'aquí agraïm la col·laboració d'un grup de gent que va treballar durant molts dies perquè aquesta festa fos força lluïda.

– El dia 2, els escolars de Montgai van visitar, junt amb molts altres escolars de la Noguera, el Saló de la Infància i la Joventut de Barcelona. Tots van venir molt contents i van disfrutar en tot el que se'ls oferia.

– El dia 28 de desembre, es van casar a l'Església del Castell del Remei, Dolors Cercós, de Montgai i Ramon Vila, de la Fuliola. Els desitgem molta felicitat.

LES VENTOSSES

(Informen: Anna Bernaus i Carme Pedrol)

– Aquest mes la Carme Marquilles s'ha comprat un cotxe, un "supercinco". Esperem que en gaudeixi força.

– Un fet ben estrany i a la vegada increïble és que el nen més petit del nostre poble tingui 15 anys. Per això ens hem quedat sense escolars, ja que els que en feien fins ara se n'han cansat i han vist que ja eren massa grans per a ser-ho. Davant aquest problema no ens queda altra solució que posar "escolanes". Les noves escolanes són la Ramona Pijuan, la Sílvia Cercós i la Carme Tugues. Val a dir que ho fan tan bé com els escolars i fins i tot ens atreviríem a dir que ho fan més bé, ja que festa rera festa, tenen sempre la riälla als llavis.

– Ja es varen sortejar els nois que l'any vinent marxaran a fer el servei militar. Als de l'any passat els tocà "excedent"; enguany, però, la sort no els ha acompanyat, ja que no n'hi ha hagut cap. A en Santi Planes li ha tocat a Madrid, a en Carles Cuberes a Mallorca i a l'Enric Tugues a Melilla. Sols els podem desitjar que tinguin molta sort i que s'ho passin el millor possible.

– Les obres que durant uns mesos s'han estat realitzant a cal "Mill", han quedat finalitzades. Cal destacar que la caseta és molt bonica i acollidora.

– L'1 de gener té lloc el canvi de majorales de l'església. Durant tot un any ho han fet l'Anna Bernaus i la Gemma Pijuan. I durant l'any 1987, que tot just acaba de començar, ho faran la Lola Altisent i la Rosa-Maria Talavera. Si fins ara sempre havien estat solteres, les majorales, almenys els últims anys, ens hem vist obligats a posar-ne una de casada i una altra de soltera, ja que totes les solteres més grans ja ho han fet.

– Aquestes festes nadalenques han estat per a tots nosaltres un motiu de joia i de companyonia que, ben segur, ens han deixat bones ganes de continuar-ho, sobretot els estudiants.

– Aquí a les Ventoses, s'han celebrat les Festes amb

l'alegria i la germanor de tots els anys. Tant el Nadal com Cap d'Any, varen ser unes diades molt felices, les quals s'iniciaren amb una solemne Missa.

– El dia 5 de gener, els Reis Mags d'Orient també passaren pel poble. A les 8 feren la seva arribada amb una gran carrossa ornamentada amb grans cintes i bombetes i tot un seguit de cotxes. La joia dels infants i l'alegria dels grans es féu present des dels primers moments. Agraïm la participació de la gent del poble.

– Aquest mes es van casar la Rosita Rodríguez, de les Ventoses, amb l'Amadeu, de Balaguer, tots dos de la tercera edat. Els desitgem molta felicitat.

MONTCLAR

(Informen: Iolanda Padulles i Maria del Mar Novell)

VIGÍLIA DE REIS.- La nit de Reis, com cada any, es converteix en uns moments d'alegria per a tots, ja que és la nit en què Ses Majestats reparteixen els regals per tal de fer feliços, una vegada més, els homes de tot el món, especialment als més petits. Els Mags d'Orient, que així es diu el lloc d'on provenen, vénen acompanyats des dels pobles més propers per un seguit de patges i per animar una mica, la Creu Roja i els Bombers, fent sonar les seves sirenes, remarquen amb més intensitat el caire festiu que porta tota la vetllada en si.

L'arribada al nostre poble va concretar-se més o menys, a dos quarts de nou. Una vegada feta la seva adoració al Nen Jesús, van saludar a tots els presents i de nou van marxar deixant els diferents paquets perquè els repartigués el patge, ja que portaven molta pressa. Fou una nit molt emocionant.

SANT VICENÇ.- El dia 22 de gener, al nostre poble els pagesos i altres, van fer festa ja que es considera aquesta diada com un dia commemoratiu. El fet d'ésser festa, ve ja de molts anys perquè des de l'antiguitat se celebrava la Festa Major i actualment es continua recordant. El mossèn per aquest motiu i per donar un caire més festiu al dia, diu una missa. Malgrat que la festivitat no sigui dia de precepte i moltes persones treballin fora del poble, el fet se celebra de la mateixa manera.

NEVADES.- En aquests dies de molt fred era d'estranyar que el temps no ens presentés un paisatge blanquinós que fes que els vehicles dels entorns i del poble no poguessin circular. Doncs, aquest fet va passar durant la setmana del dia 12 al 18 de gener. Foren dies d'inconvenients ja que les escoles i altres llocs de treball van haver de tancar el local o bé parilitzar les classes habituals a causa de la neu. Els vehicles de transport, que feien llargs recorreguts, també van haver de mantenir-se quietos, doncs els cotxes que sortien a la carretera van sofrir danys, encara que portessin cadenes.

Av. de J. Mestres, 21
Tel. 39 10 37
AGRAMUNT

IDIOMES...

el camí més fàcil

Cursos intensius de FRANÇÈS i ANGLÈS

PROFESSORAT NADIU
MÈTODES AUDIOVISUALS

Diplomats per les Universitats de
Toulouse i Cambridge-Londres.
ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES

MECANOGRAFIA

INTEGRAL

MÀQUINES ELECTRÒNIQUES
SISTEMA MECARÈCORD

Objectiu: 220 pulsacions per minut
en un temps rècord

INFORMÀTICA

PRÀCTIQUES AMB ORDINADORS
CURSOS TEÒRICS PER A TOTS NIVELLS
LLENGUATGE BÀSIC
INFORMÀTICA PER A ESTUDIANTS
I INFANTS

Els lectors escriuen

Sr. Director de SIÓ
AGRAMUNT

Estimat amic: En el darrer número de la nostra revista llegeixo, un cop més, uns mots no gens afavoridors per les persones que, des d'un nivell d'estimació a les pròpies coses, han escrit sobre història local. Em sembla que va ser Lenin qui va dir que la professionalització era contrària a l'entusiasme i a la profunditat que les obres mereixen. Tampoc voldria combregar del tot amb el pare de la pàtria soviètica, però sí que cal tenir ben present que els "amateurs" estudiosos de la història, generalment local, han aportat dades ben valuoses. Per tant, des de la meua profunda vocació d'agramuntí, vull retre un homenatge sincer a totes aquelles persones que, d'una manera o altra, però sempre fidels a la certesa viscuda, o rebuda per tradició oral, han fet possible que Agramunt sigui més conegut. Em refereixo als "afezionats" Joan Pons i Farré, Joan Puig i Ball, Joan Viladot i Puig, Lluís Pons i Serra, i Ferran Ros, entre d'altres.

En sortir de la Universitat, qui més qui menys, ha somniat amb un científicisme ultrancer, però la vida és una altra cosa. I això jo ho vaig entendre ben clar al costat del savi professor doctor Farreres Valentí, fundador de l'escola d'hematologia de Barcelona, que va ser metge de la meua sogra. Un dia, com molts, assegut als peus del llit, ens cridà a tots, incloses la cuinera, la cambrera i la governanta, i ens preguntà: "A vosaltres, què us sembla aquest malalt?", mentre assenyalava la meua sogra. Després, a part, jo li vaig dir: "doctor, com és que vostè ens pregunta per l'estat del malalt?" I ell contestà: "És que la veritat no és monopoli de ningú, i no se sap mai des d'on pot arribar..."

Ben cordialment teu,

Guillem Viladot

*Per a Agramunt i per a la Ribera
una LLIBRERIA*

L'ESPIGA

PLAÇA DEL POU, 2 **AGRAMUNT** Tel. 39.04.25

Cabanes

En parlar de cabanes potser caldria distingir entre els diversos tipus i modalitats d'aquests rústecs habitatges de tradició tan antiga i que, d'alguna manera, configuraven els trets més característics del món rural fins ben passada ja la meitat del segle actual.

Entre la diversitat d'aquestes petites i bastes construccions potser caldria puntualitzar que als Països Catalans són peculiars la cabana (o cabanya) de carboner que, talment com el seu nom indica, és l'habitatge d'hivern i d'estiu de la persona -o família- encarregats de la transformació de la llenya en carbó. El carboner n'és, generalment, el constructor; feta amb dos vessants que arriben fins a terra, i emprant materials tan primitius com troncs, rames i terra.

La cabana de pastor és una altra modalitat que abunda, sobretot, en zones muntanyenques. És construïda, generalment, de pedra i rames, i servia d'aixopluc als pastors durant els mesos d'estiu en què s'acostumava fer estiuemar els ramats en llocs temperats de muntanya.

I com a més important, pel fet que és la típica de les nostres comarques, tenim la cabana de pagès d'una vàlua cabdal als temps de la pagesia de tracció a les quatre potes, si bé avui dia, malauradament, es va esborrant la seva presència insignificant, però majestuosa, per altra banda, que donava un aire tan singular i únic a l'entorn dels pobles i poblets d'aquestes contrades.

De la cabana de pagès en trobem diversos models, però com a exemple de "puresa" potser cal posar-hi la construïda al peu de ribes o marges amb parets de pedra seca, o bé collada amb fang i el sostre amb bigues de fusta o troncs entrelaçats de rames, canyes o qualsevol mena de fullatge per sostenir el gruix de terra exterior que li feia de teulada; de vegades recobert tot amb teules, i de vegades amb la terra sola, fent arc exterior per a escopir millor l'aigua.

L'interior era dividit, generalment, en dues parts: l'habitatge humà, amb foc a terra i xemeneia per si hi volia sortir el fum, i un raconet o forat que feia de nevera natural, però amb més personalitat que els frigorífics actuals. L'altra part era destinada a l'allotjament dels animals de treball, amb la seva corresponent menjadora, i si l'espai ho permetia, el racó de la pallera, el qual també acostumava a fer de llit per als camperols.

Els qui prenien terres a mitges reconeixien i valoraven molt més el tracte si hi trobaven una cabana; això era un avantatge, potser un xic psicològic, que creixia o minvava segons la importància real de la cabana.

És una llàstima que d'aquests sentinelles del camp ja en queda ben pocs i s'acabaran aviat, malgrat que se'n reconstrueixi algun i a l'horta se'n faci de nous, però no són el mateix. I és que vivim en una altra època. Millor o pitjor...

A. PONSA

(Mes de gener de 1987)

NAIXEMENTS:

Roger Perucho i Galera dia 19
Aurembiaix Puigpinós i Serra dia 22

DEFUNCIONS:

Teresa Giribet i Mitjana 81 anys dia 8
Carme Iglesias i Sans 66 anys dia 10
Joan París i Cortés 86 anys dia 10
Ramon Penella i Castellà 67 anys dia 25

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia 9	21	l/m. ²
Dia 10	5	l/m. ²
Dia 12	5	l/m. ²
Dia 13	16'4	l/m. ²
Dia 30	1	l/m. ²
TOTAL	48'4	l/m.²

Els litres recollits els dies 12 i 13 foren en forma de neu.

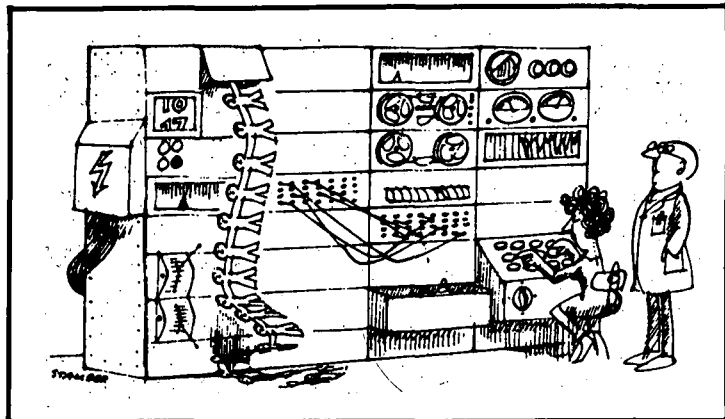
TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE GENER

Màxima del mes	13°	dia 29
Mínima del mes ..	-5°	dies 8, 19 i 20
Oscil·lació extrema mensual	18	
Mitja de les màximes	6'161	
Mitja de les mínimes	1'064	
Mitja de les mitjanes	2'548	
Mitja mensual a les 8 h.	1'161	

L'Observador: Deudat Pont

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de quinze mots del vocabulari esportiu d'un partit de futbol.

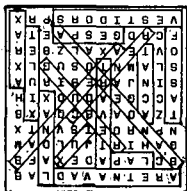
A	R	E	T	N	A	V	A	D	L	A	B
B	C	L	A	P	A	D	E	X	A	F	B
G	A	H	I	R	T	J	U	L	D	A	M
N	P	N	R	O	E	T	S	V	N	T	X
T	Z	A	D	A	V	B	C	Q	A	X	B
A	C	C	G	E	A	O	U	D	X	I	H
S	I	N	J	A	R	E	B	I	R	U	A
S	L	A	M	N	T	O	S	U	G	L	X
O	V	T	E	A	X	A	L	Z	B	E	R
F	C	R	D	G	E	S	P	A	E	T	A
V	E	S	T	I	D	O	R	S	P	R	X

Numerograma

Col·loqueu en les casetes en blanc les xifres necessàries per obtenir els resultats corresponents.

	:		-		=5
x	■	+	■	+	■
	+	7	-		=8
-	■	-	■	+	■
	+	:			=2
=4	■	=0	■	=9	■

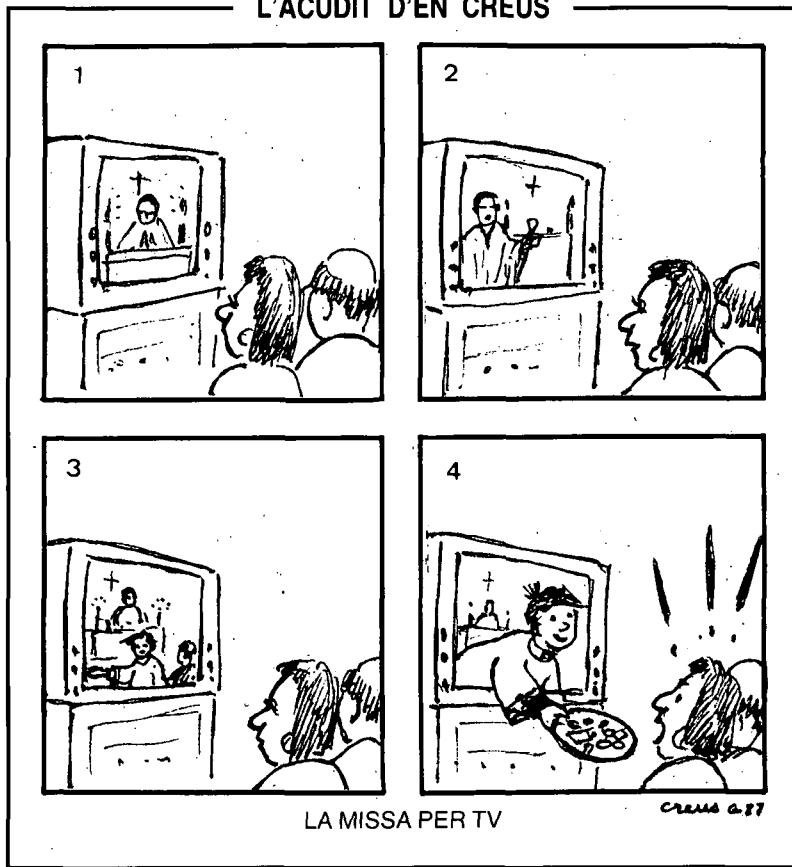
Solució a la Sopa de lletres: per P.R.

Solució al Numerograma

■	6	=	0	=	7	=
2	=	9	:	8	+	7
■	+	■	-	■	-	■
8	=	0	-	7	+	1
■	+	■	+	■	x	■
5	=	3	-	1	:	8

L'ACUDIT D'EN CREUS

FUTBOL

Primera Regional - Grup cinquè

Resultats que el C.F. Agramunt ha assolit durant el passat mes de gener:

Dia 4 C.F. SEU D'URGELL 2 - C.F. AGRAMUNT 0

Dia 11 C.F. AGRAMUNT 3 - C.F. JUNEDA 1

Dia 18 U.E. VILANOVENÇ 2 - C.F. AGRAMUNT 2

Dia 25 U.E. GUISSONA - C.F. AGRAMUNT (ajornat)

El dia 4 de desembre, corresponent a la 15ª jornada, l'Agramunt es va desplaçar a la Seu d'Urgell, on va perdre per 2-0. És de destacar l'alineació de Peralta a la porteria de l'Agramunt i l'expulsió del terreny de joc, als 55', de Secanell, per dues targes grogues.

Al diumenge següent, es va guanyar al Juneda. A la primera part del partit es va acabar amb el 3-1, gols aconseguits per Caballer, Marín i Carles Escolà. Guixé fou retirat del camp per lesió.

En el darrer partit d'aquesta primera volta, l'Agramunt aconseguí un empat a dos gols al camp del Vilanovenc. Sergio i Marín van fer els gols de l'Agramunt. Degut al joc dur i violent per part del Vilanovenc, van acabar lesionats: Gil, Secanell, Caballer i Clavé.

El darrer partit d'aquest mes de gener, que s'havia de jugar amb el Guissona i que corresponia al primer de la segona volta, fou ajornat pel mal estat del terreny de joc, degut a la neu caiguda dies enrera.

La taula de golejadors de l'Agramunt és la següent: Carles Escolà 7 gols, Marín 6, Caballer i Torrelles 5, Sergio 3, Graells i Palomino 1 gol.

Després del partit amb el Vilanovenc, l'Agramunt és 9è a la classificació; té 18 punts i dos positius, 29 gols a favor i 30 en contra.

G. Gatell

BÀSQUET

Resultats corresponents al mes de gener del campionat provincial de bàsquet:

Dia 11 C.B. IVARS 67 - C.B. AGRAMUNT 54

Dia 18 C.B. Sant GUIM 43 - C.B. AGRAMUNT 41

Dia 24 C.B. AGRAMUNT 60 - C.B. AITONA 43

El partit jugat al camp de l'Ivars, encara que la diferència fou de 13 punts, hem d'esmentar que a manca de 2' l'Agramunt empatava el partit. Els millors anotadors foren: H. Farreny 18, Jordi Castro 11, i Andreu Castillo 10 punts.

El dia 18 de gener, en partit corresponent a la jornada 14ª, jugat contra el St. Guim, al polisportiu de Calaf, només es va perdre per una cistella, és a dir 2 punts.

Els millors anotadors foren: Andreu Castillo 13 punts, Xavier Boncompte 8, Jordi Castro i Hermenegild Farreny 7.

En l'últim partit del primer torn, jornada 15ª, l'Agramunt s'imposà a l'Aitona per un contundent 60-43. A la mitja part, el resultat era de 29-26 favorable a l'Agramunt.

Els millors anotadors foren: Andreu Castillo 20 punts, Xavier Farreny 16, J. Ramon Solé i Jordi Castro 8 punts.

El C.B. Agramunt, al Campionat Provincial, ha guanyat 5 partits i n'ha perdut 9.

Fins a la fi del mes de gener, els millors anotadors són: Andreu Castillo 148 punts, Xavier Farreny 145, Hermenegild Farreny 108 i Jordi Castro 104 punts.

HANDBOL

IIª TROBADA DELS JOCS ESPORTIUS DE CATALUNYA (24-1-87)

Resultats:

Inf. Masculí Col. Públic Agramunt 24 - C.P. A. Guimerà 10

C.H. Agramunt 14 - C.P. Bellpuig 11

C.P.J. Verdaguer 20 - C.H. Agramunt 14

Inf. Femení Col. Verge Socors 9 - C.P. Vilagrassa 1

Col. Públic Agramunt 5 - C.P. J. Verdaguer 10

Col. Públic Agramunt 2 - C.P. Vilagrassa 0

Col. Verge Socors 15 - C.P. J. Verdaguer 5

CADET MASCULÍ Resultats:

(11-1-87) C.H. Agramunt 13 - Sícoris 19

(18-1-87) C. Artesa Segre 13 - Agramunt 10

(25-1-87) C.H. Agramunt 14 - Episcopal 13

(1-2-87) Alcarràs 17 - C.H. Agramunt 19

Classificació: Sícoris 22, Agramunt 16, Artesa Segre 11, Alcarràs 11, Episcopal 9, Tàrrega 7, Bellpuig 4, INEF 0.

Golejadors: Torres 67, Manel 44, Rubén 18, Narcís 11, Gros 8, Bernaus 5, Toni 5, Sergi 2, Canosa 2, Albert 4 i Gil 1.

Malgrat el mal resultat enfront el Sícoris i en el terreny de l'Artesa de Segre, sembla ser que l'equip cadet ha tornat a reaccionar, guanyant l'Episcopal i en el terreny de l'Alcarràs, el que el situa clarament en el segon lloc de la classificació i a 5 punts del tercer, assegurant-se així la seva participació al Play-off final de lliga.

SENIOR MASCULÍ Resultats Marcador Kipps:

(11-1-87) C.H. Agramunt 37 - Sícoris 11

(18-1-87) Artesa de Segre 12 - C.H. Agramunt 24

(25-1-87) C.H. Agramunt 11 - Episcopal 17

(1-2-87) Alcarràs 22 - C.H. Agramunt 31

Classificació: INEF 22, T. Episcopal 17, C.N. Tàrrega 14, C.H. Agramunt 10, C.H. Bellpuig 10, Sícoris C. 8, Artesa de Segre 3, C.H. Alcarràs 0.

Golejadors: Roman 63, Tomàs 54, Fernández 36, Enric 23, Nico 18, Viladrich 14, Paco 12, Torra 7, A. Figuera 4 i Pepe 1.

Després de la quarta jornada de la segona volta, l'equip Senior s'ha col·locat en una plaça que dona opció a jugar el play-off de Campió de Lliga i no el de descens, esperem que la reacció i millor joc demostrats continuïn i en els pròxims partits davant el Bellpuig i Tàrrega, s'aconsegueixin noves victòries que consolidin definitivament aquesta plaça pel play-off final.

Jordi Martí

NATACIÓ

S'ha celebrat el Campionat de la Lliga de Clubs; hi hem participat amb el grup 4ª divisió, que es compon dels Clubs la Trinitat Vella de Barcelona, Rubí i Andorra. Per cert l'assistència a aquesta competició va ser nombrosa per part dels pares, ja que vàrem fer dos autocars i algun que altre cotxe particular.

Núria Gros ha fet marques personals per anar als Campionats de Catalunya, amb les proves de 50 i 100 m. lliures; 100 i 200 m. braça.

El dia 3 de gener celebrarem Assemblea General, l'assistència fou tan nombrosa que la vàrem haver de traslladar a la sala del Casal. Es van votar 4 membres per renovació de la junta, ja que no va sortir ningú voluntari.

Només em resta dir-vos que en perspectiva tenim els Jocs Escolars de Catalunya i que en el seu moment ja us informarem.

Magda Trepai i Davi

L'Ajuntament informa

COMISSIÓ DE GOVERN

Resum dels acords presos en la reunió celebrada amb data 20 de gener:

– Foren aprovades les llicències d'obres i factures que es relacionen a part.

– Vista la instància presentada per la Comunitat de Propietaris de l'edifici de l'Avgda. J. Mestres-Costa dels Dipòsits, s'acordà accedir a la seva petició en el sentit de modificar les liquidacions de Contribucions especials que afecten als mateixos per les obres de pavimentació del carrer Costa dels Dipòsits, adequant-les als coeficients d'habitabilitat de cada un d'ells en l'esmentat edifici.

– Es donà compte de l'escrit rebut de la Junta de Sanejament del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, pel que es comunica el valor de l'increment que sofrirà la Tarifa de Sanejament per a l'annualitat 1987 a la Zona 12 (que és a la que pertanyem), i que quedarà fixat en 10'72 ptes. per metre cúbic.

COMISSIÓ DE COMPTES

Es reuní amb data 27 del mes de gener d'enguany amb l'única finalitat d'estudiar i comentar l'esborrany de Pressupost ÚNIC per a l'any 1987. Fou estudiat i comentat amplament l'esborrany esmentat, acordant-se informar-lo favorablement i presentar-lo, per la seva aprovació si s'escau, al Ple Municipal.

PLE MUNICIPAL

Foren tres les reunions plenàries celebrades durant el passat mes de gener. Resumim a continuació els acords presos en cada un d'ells:

EXTRAORDINARI del dia 16 de gener.- El motiu de la reunió era únicament el d'aprovar i/o refutar la moció presentada contra els articles 86 i 110 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial Decret 2568/86 del 28 de novembre de 1986. Vista però la correcció d'errades d'aquest Reial Decret publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat n.º 12 de data 14 de gener que modifica substancialment el contingut dels esmentats articles, la moció, en els termes en què ha estat redactada, perd bona part del seu sentit original.

Atés l'exposat, la Corporació aprovà per unanimitat dels assistents, el següent:

Primer.- La llengua pròpia i oficial de Catalunya i per tant de l'Ajuntament d'Agramunt, és el català. El castellà és també llengua oficial.

Segon.- Reafirmar la voluntat d'aquest Ajuntament de seguir complint i aplicant estrictament l'acord adoptat pel propi Plenari en data 30-9-83, seguint les previsions establertes per la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya.

Tercer.- Donar trasllat d'aquest acord al Departament de Governació de la Generalitat, a la Direcció General de

Política Lingüística i a qualsevol altre organisme que la Presidència estimi convenient.

EXTRAORDINARI del dia 30 de gener.- Es reuní per a la disposició i examen d'un sol punt. L'aprovació o rebuig del Pressupost ÚNIC per al corrent any 1987. Vist l'informe favorable presentat sobre el paper la Comissió Municipal de Comptes, fou aprovat per unanimitat de tots els assistents l'esmentat Pressupost. El mateix ascendeix a la quantitat de 134.750.382 pessetes, en les que hi estan incloses també les despeses previstes per a Inversions, en consonància amb el que prescriu la normativa vigent.

ORDINARI del dia 30 de gener.- Seguint l'ordre establert per la convocatòria de la reunió, es debateren i aprovaren per unanimitat de tots els assistents, els següents punts:

– Cursar sol·licitud de préstec al Departament d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya per un import de 15.538.630 ptes. pel finançament d'inversions de millora rural.

– Augmentar en un 5 % les retribucions del funcionariat i personal contractat municipal, així com també per les despeses de representació del Batlle, pel 1987. El mateix increment s'aplicarà a les retribucions per representacions dels Regidors.

– Els plecs de condicions de caràcter general que regiran les adjudicacions d'obres municipals que es realitzin.

– Els projectes i memòries valorades redactades a l'efecte per a dur a terme les obres següents: Acondicionament accés a la bàscula de l'agregat de Montclar.- Acondicionament de camins als agregats de Mafet, La Donzell i Almenara.- Millora del ferm de la carretera CC-240, a Les Puelles i Coscó.- Infraestructura del carrer Comtesa d'Aurembiaix.- Instal·lació canonada de bombeig des de l'estació potabilitzadora als dipòsits del Convent.

– Cursar sol·licitud en el sentit de que el municipi d'Agramunt sigui declarat partit mèdic obert.

– Cursar sol·licitud d'ajuts a la Diputació de Lleida per un import de 400.000 ptes. per millora alineació viària i

de 250.000 pessetes per il·luminació del camp de futbol.

– Cursar sol·licitud de subvenció a fons perdut per la construcció d'un Polisportiu als terrenys adquirits a La Fondandana.

– Vist el dictament emès pel lletrat de la Corporació, s'aprovà també el seu contingut i en tal sentit es decidí interposar recurs contenciós-administratiu contra l'acord d'imposició de tarifes de la Comunitat de Regants.

LLICÈNCIES D'OBRES

18-11-86

Joan Saball i Cahelles, connexió d'aigua per obres i connexió claveguera a la xarxa general. C. del Clos.

Joan Rovira i Aldabó, per fer teulada al cobert del pati. C. de les Eres.

Santiago Huguet i Pintó, per reformar cuina. Travessia de St. Joan.

Felip Llena i Arriasol, arreglar teulada del cobert. Agregat de Mafet.

Josep i Joan Vidal i Huguet, per rebaixar vorada. Plaça del Pou.

16-12-86

Josep-Maria Figuera i Camats, i altres, connexió a la xarxa de clavegueres. Avgda. de Jaume Mestres.

Teresa Balcells i Camarasa, per connexió a la xarxa de clavegueres. C. del Sindicat Agrícola.

Germanes Llar St. Josep de la Seu d'Urgell, per tancar pati. C. de la Capella.

Miquel Marquilles i Valls, per fer xemeneia en la casa. Raval de Sant Francesc.

Pere Boncompte i Molins, per desembussar claveguera. C. de l'Aspi.

Teresa Balcells i Camarasa, per enrajolar i arrebossar entrada. C. del Sindicat Agrícola.

Àngel Villalba i Rojo, construir envà i enrajolar habitació. C. de la Muralla.

Josep-Lluís Marina i Solé, per tancar baixos. Avgda. de Catalunya.

Antoni Marquilles i Balltondre, per cobrir terrat annex a la casa. Agregat de Mafet.

Ramon Espinal i Cabeceran, fer una tribuna i arrebossar l'interior del garatge en la casa. C. de l'Institut.

Antoni Jounou i Solsona, per retirar la paret de la finca i eixamplar l'entrada. Ctra. de les Puelles.

23-12-86

Joan Figuera i Fusté, per construir magatzem. Raval de Puigverd.

Josep Penella i Balasch, per fer escala, terrat i una paret. Plaça del Mercadal.

Salvador Blanco i Simó, per construir magatzem. C. de la Comtessa Aurembiaix.

8-1-87

Ramon Escassany i Riba, i Jesús-Ramon Jiménez i Sanz, per connexió d'aigua, per obres. Ctra. de Cervera.

Maria-Isabel Casulleras i Peropadre, per connexió d'aigua potable. C. de Pau Casals.

Jeroni Oliva i Figuera, tres connexions de claveguera per tres vivendes. C. de la Capella.

Josep Penella i Bertran, per rebaixar vorada per part de dins dels coberts enfront el seu garatge. C. St. Joan.

Josep Albareda i Gomà, per repassar pis i arreglar balcó de la casa. Plaça de l'Om.

Joan Puig i Tugues, per reparar cuina de la casa. Ctra. d'Artesa de Segre.

Lluís Escolà i Garriga, per cel ras, enrajolar local i arrebossar façanes en la casa. C. del Firal.

Joan Tallaví i Picarol, per pavimentar garatge, arrebossar i col·locar voladissos i pedra artificial en la casa. C. dels Asgous.

Salvador Camats i Nadal, per rebaixar vorada. Plaça de l'11 de setembre.

Agustí Silvestre i Rosell, per connexió a la claveguera general. Plaça del Mercat.

Jaume Novell i Arriaso, pels fonaments d'una granja per aus. Agregat de Montclar.

Jaume Solans i Solé, per arrebossar l'entrada. Ctra. d'Artesa de Segre.

Sergi Armengol i Arriasol, per construir les fosses de la granja. Agregat de Montclar.

Maria-Rosa Poch i Vila, per repassar parets i collar porta. C. del Firal.

Ferran Ribera i Herbera, per obrir porta en la paret del cobert i arrebossar façana. C. dels Teixidors.

Lluís Escolà i Garriga, per eixamplar portalada del magatzem. C. del Firal.

Delfí Jovellar i Mullerat, per reformes consultori. Avgda. de Marià Jolonch.

NÍNIXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

Josepa Arrugat i Llobet, adquisició nínxol n.º 136 a la Galeria de St. Jordi.

FACTURES APROVADES

Pessetes

Tresor. S. Social, assegur. socials novbre. 86..	231.017
Tresor. S. Social, aportació personal contractat mes de novembre 86	44.874
Diputació, anuncis al B.O.P.	69.989
Bayer Hnos. material d'oficina	136
E.S.A. combustible vehicles municipals	45.276
Transports Poch, encàrrecs	246
Magatzems Cots, material	217
P. Ramon S.A., caramels	20.772
A. Figueras, material carrosses Reïs	19.780
Vul. Ibarz, reparació rodes camió escom.	2.520
J. Jovell, avaries a la xarxa aigües	7.828
S. Albareda, material dipòsits aigua	12.877
Diputació Prov., anuncis al B.O.P.	6.685
Cànon Junta Sanejament. quota 2on. trim.	340.455
B.O.E. subscripció any 87	21.584
Sugrañes, material oficina	8.108
F. Ros lloguer magat. brig. gener i febrer	20.000

Som a Riella

EL PRIOR

Damunt la petita i immortal ciutat de Go, aquella nit tot era pau. Hi queia com una llum que enjoiava els esperits. L'Utza, des de dalt de l'àbsida, esguardà el jovent que l'envoltava i parlà així:

– Ai, amics! Jo el vaig conèixer. Ara bé, si em feu dir quan, em serà impossible de complaure-us. El prior d'aquest convent va ser famós. Deixeu-me dir, però, que de jovent va ser molt aplicat. D'adolescent ja sabia què volia: ser frare. De primer, però, es llicencià en humanitats. Després, i successivament, entrà en una colla d'ordes religiosos, però no es trobà bé en cap d'ells perquè s'adonà que en els convents no s'observava la regla amb la deguda exactitud. Tot era entrar en un convent com, al cap de poc, ja tenia dificultats amb els superiors, i acabava marxant. Tip de no trobar el que volia, durant un temps es dedicà a reflexionar i a estudiar la raó per la qual es comportava d'aquella manera. Arribà a la conclusió que no s'han fet els homes per a les regles sinó les regles per als homes. Un cop això ho va admetre i entendre profundament, entrà a l'orde franciscà ben decidit a no moure-se'n. I encara no van passar un parell d'anys, va ser elegit prior d'aquest convent, i ho va ser fins que morí.

L'Utza callà i guaità aquell estol de jovent que l'escoltava amb gran atenció. Va somriure i continuà.

– Durant aquest temps mai no va fer problema del seny, de la justícia ni de la bondat, sinó que sempre obrà de manera que totes aquestes capacitats li sortissin amb naturalitat i tota la comunitat se'n beneficiés, començant per ell. Aquell prior, però, en servava una de molt especial, de capacitat: era la que procedia del to de la seva veu, de l'amplada del seu gest, de la cadència del seu mirar, del silenci de la seva companyia... Era una capacitat que conferia a ell i als seus germans, un equilibri sereníssim, com si

el secret de la vida consistís a ser per damunt de qualsevol neguit. Si us he de ser franc, a mi em sembla que fins i tot les parets d'aquest convent van quedar impregnades de l'harmonia interior i misteriosa d'aquell home. Almenys aquesta va ser la sensació que jo rebia el primer cop que vaig entrar en aquestes runes: els murs que restaven desprenien un fluid especial, com una emoció que arribava molt endins de la persona, sense saber en què consistia. A cops semblava una llum o el vent de la sabiduria, i a cops se diria que es tractava d'un gran i misteriós esperit.

L'Utza tornà a callar. I sospità. Els nois i les noies se'l miraven encuriosits, mentre esperaven que continués.

– El primer cop que vaig rebre aquesta sensació de lucidesa i de pau em vaig posar a saltar enmig d'aquesta àbsida i de la veu em sortiren crits de victòria. Al final vaig caure a terra i, malgrat ser negra nit, una claror em saludà des de dalt de tot de la façana principal. Va ser una llum que m'il·luminà el cos i la intel·ligència, la memòria i la voluntat, de tal manera que em vaig trobar fora del temps, com si jo hagués existit sempre. Ja sé que sempre vol dir tot el temps. Doncs bé: fora d'aquest tot. D'altres vegades s'ha repetit aquest fenomen, però aleshores només es tractava de la lluna que passava per darrera del rossetó despullat de vitrall... Però des del primer cop, res no ha estat igual...

Ja de matinada, quan baixava del Tossal, l'Utza percebia dins seu una joia que, de tant en tant, l'obligava a girar-se. En arribar a la petita i immortal ciutat de Go, l'Utza es passejà pel seus carrers i places i, de tant en tant xiulava, i les finestres i balcons s'obrien i una llum nova arribava al capçal dels llits on, els nois i les noies de la petita i immortal ciutat de Go, dormien.

Guillem Viladot